

RIMÓCI SPORTHÍREK

Csapatunk az őszi pihenőt töltik, felnőtt csapatunk a 9., ifistáink a 2., míg serdülő csapatunk a 13. helyről várja a folytatást
12. forduló: Karancslapujtó-Rimóc 3-1 (0-0)

Zette: Pap I. (Kovács T., Kurinka B.)

Rimóc: Oláh D. - Pásztor B., Benécs B., Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Rácz I., Szita L., Laczkó Zs., Bangó R. - Kiss P. (Bada N. 84.).
 ezetőedző: Mátyás Zsolt.

Sárga lap: Sánta A., Bozó P. ill. Oláh D., Csizmadia B.

Piros lap: Gyarmati K. (56., Karancslapujtó) ill. Szita L. (56., Rimóc)
Gól: Ravasz G. (75.), Lavaj Z. (78., 83.) ill. Kiss P. (54.)

Tózsér Zsolt: A második félidőben bedaráltuk ellenfelünket, megérdemelt győzelmet arattunk, hosszú idő után. Döntő momentum volt, Bellér Balázs önfeláldozó ütközése, amivel megfordítottuk a mérkőzést, sajnos az ütközés következtében súlyos koponyatorést szenvedett, mielőbbi gyógyulást, felépülést kívánunk neki! **Mátyás Zsolt:** Gyengén, sok hibával játszottunk, így megérdemelt a hazai siker.

13. forduló: Rimóc-Érsekvadkert 1-2 (0-0)

Zette: Strehó E. (Gordos Á., Gordos Á. M.)

Rimóc: Oláh D. - Pásztor B., Benécs B., Kuris P., Csizmadia B. - Mohácsi L., Rácz I., Mócsány R. (Matyóka M. 79.), Bangó R., Laczkó Zs. - Kis P. Zette: Mátyás Zsolt. **Sárga lap:** Bangó R., Pásztor B. ill. Nagy R., Krajcssek G., Balga L. **Gól:** Kis P. (55.) ill. Pistyúr Zs. (75.), Varga Gy. (86.) **Mátyás Zsolt:** Egy jó iramú mérkőzésen, az első félidőben kiegyenlített játék folyt. A második játékrész első húsz percében sikerült gólt szerezni, és gólhelyzeteket kialakítani, a mérkőzés ezen szakaszában el kellett volna dönteni a meccset, sajnos ez nem sikerült. Ezután a vendégcsapat kihasználta az adódó lehetőségeit, és sajnos pont nélkül maradtunk. A találkozó összképét tekintve minimum a döntetlent megérdemeltük volna.

Varga Balázs: Nehéz talajú pályán, nagyon masszív és szervezett hazai csapat ellen, egy rettenetesen nehéz, de nagyon fontos győzelmet arattunk. Ma sikerült kiharcolnunk a gólokat, játékban mélyen tudásunk alatt teljesítettünk. Gratulálok a hazai csapatnak, megtettek mindent a pontszerzésért.

Ifjúsági csapat mérkőzései

12. forduló: Karancslapujtó – Rimóc 0-8 (0-4)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás, Spomer Adrián, Csik Csaba, Imre Zoltán (Szoldatics Milán), Oláh Ákos, Szoldatics Dávid (Oláh Bence), Csik Rómeó, Rácz Adrián, Balázs Gergő (Csuka Zsolt) Nagyon feszülten léptünk pályára, hiszen a 3. helyezett látott vendégül, de nagy meglepetés érte a csapatot. Elég gyorsan sikerült gól szerezniük, már a 4. percben és innentől nem volt megállás. Folyamatos ostrom alatt tartottuk az ellenfelet, melynek meg is lett az eredménye, hiszen 4-0-lal tudtunk fordulni. A második félidőben már nem nagyon mutattunk ellenállást az ellenfél, s tudtuk folytatni a gólyártást. Gól: Rácz Adrián 4, Imre Zoltán 2, Csik Rómeó, Oláh Ákos **Jók:** egész csapat

13. forduló: Rimóc – Érsekvadkert 8-0 (2-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Pusztai Erik, Kőműves Tamás (Csuka Zsolt), Spomer Adrián, Csik Csaba, Imre Zoltán, Szoldatics Milán, Oláh Ákos, Szoldatics Dávid (Oláh Bence), Csik Rómeó, Rácz Adrián Nagy mérkőzésre számítottunk, hiszen Vadkert csapata elég jó szokott lenni, ennek ellenére az ellenfél tartalékosan lépett pályára. Kicsit komolytalan volt a mérkőzés, mert a játékosaim is és én is családostak voltunk, hiszen egy 18 év körülivel nem veheti fel a versenyt egy 14 éves, de ennek ellenére akarásból a fiatalok nagyot mutattak. Sajnálatos módon nem nagyon lehet minősíteni a mérkőzést.

Gól: Rácz Adrián 5, Imre Zoltán 2, Csik Rómeó

Laczkó Péter

A felnőtt bajnokság őszi végeredménye

Hely	Csapat	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1	BALÁSSÁGVARMATI VSE	2	0	55	3	52	32
2	CERED VSE	1	2	39	14	25	28
3	SBTC SPORT KFT	3	1	47	12	35	27
4	BERKENYE SE	4	1	44	15	29	25
5	ÉRSEKVADKERT SE	0	4	37	15	22	24
6	SK KARANCSBERÉNY	1	6	23	39	-16	16
7	MÁTRANOVÁKI VSC	3	5	24	41	-17	15
8	PALOTÁS SE	1	7	16	30	-14	13
9	RIMÓC SE	0	8	20	31	-11	12
10	KARANCSLAPUJTÓ KSE	0	8	24	47	-23	12
11	SZÉCSÉNY VSE	2	7	20	29	-9	11
12	PÁSZTÓ SK	0	9	23	40	-17	9
13	HÉHALOM SE	1	11	14	70	-56	1

Az ifjúsági bajnokság őszi végeredménye

Hely	Csapat	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1	CERED VSE	0	1	39	10	29	24
2	RIMÓC SE	1	1	51	5	46	22
3	HÉHALOM SE	1	2	30	27	3	19
4	KARANCSLAPUJTÓ KSE	1	3	30	30	0	16
5	SZÉCSÉNY VSE	0	4	36	16	20	15
6	BERKENYE SE	1	4	28	23	5	13
7	ÉRSEKVADKERT SE	0	5	33	34	-1	12
8	PALOTÁS SE	0	6	14	28	-14	9
9	MÁTRANOVÁKI VSC	0	8	6	50	-44	3
10	SK KARANCSBERÉNY	0	9	12	56	-44	0

Serdülő csapat eredményei az őszi szezon második felében

- 8. forduló: Rimóc – Jobbágyi 2-5 (2-3)
- 9. forduló: Mátranovák – Rimóc 8-2 (3-0)
- 10. forduló: Rimóc – Szécsény 1-13 (0-5)
- 11. forduló: Szendehely – Rimóc 4-0 (2-0)
- 12. forduló: Rimóc – Palotás 2-4 (2-0)
- 13. forduló: Karancslapujtó – Rimóc 13-1 (4-1)

Öregfiúk mérkőzés – „Kupagyőztes az SKSE”

Szombaton (2016. november 05.) az SKSE öregfiúk labdarúgó csapata a negyedik alkalommal kiírt Antal József Kupa keretében Rimóc hasonló korú gárdájával mérkőzött az SBTC Tóstrandi műfüves pályáján. A Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata által támogatott rendezvénysorozat összecsapásán, a két csapat változatos, jó iramú mérkőzést játszott. A döntetlen megfelelt a játék képének. A hazaiak második alkalommal szereztek meg a kupát.

SKSE öregfiúk - Rimóc 2 - 2 (1 - 0)

Játékvezető: Marcsok, Ludányi, Pindroch.

Góllövő: Kiska, Kiss illetve Fábán, Szita.

Rimóc: Horváth - Virág, Vankó, Puruczki, Szita, Kómár, Fábán, Laczkó, Várszögi, Szitás, Kurucz
Szakmai irányító: Géczai Pál. *Csapatvezető:* Holecz Ferenc.

Korábbi mérkőzésen: Fülekpüspöki - Rimóc 2-3

A kupasorozat végeredménye:

- 1. SKSE öregfiúk 7 pont 11-7 gól,
- 2. Rimóc 7 pont 9-9 gól,
- 3. Fülekpüspöki 3 pont 7-11 gól.

(Forrás: Nógrád megyei Hírlap - 2016. november 10.)

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 250,-Ft
 * 2017-es FALINAPTÁR *
 DÍJ

XXII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Karácsony hava 2016 DECEMBER

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn. 3,16)

BÚCSÚZÓ

2016. november 19.-én, Rimóc Község Önkormányzatának Polgármestere, **Beszkid Andor** tragikus hirtelenséggel, autóbalesetben elhunyt. A Rimóci Újság hasábjain keresztül több szervezet, intézmény, magánszemély búcsúzik tőle... November 24.-én, Beszkid Andor temetésén Rimóc Község Önkormányzata nevében elhangzott búcsúztató:

Tisztelt gyászoló közösség, családtagok, rokonok, barátok és ismerősök!

Rimóc Község Önkormányzata Képviselő-testületének legfiatalabb tagjaként, nekem jutott az a szomorú kötelesség, hogy Rimóc Község nevében búcsút vegyek településünk polgármesterétől, Beszkid Andortól, akinek oly sok mindent tartozunk hálával, köszönettel... Vasárnap reggel tudtam meg a szörnyű hírt... A Polgármester Úr nincs többé. Egyszerűen nem akartam elhinni, még másik két telefonhívás után sem. Aztán a jegyző is értesített minket, képviselőket. Hihetetlen, érthetetlen és felfoghatatlan, hogy ez történt és most történt meg. Mindannyiunkban ugyanaz a kérdés fogalmazódik meg újra és újra: „Miért?” Aztán pedig azon gondolkodunk, hogy „de ha így vagy úgy történt volna, akkor talán...” De hiába rágódunk, örlődünk a történeteken, az ok, amiért a Jó Isten elszólította tőlünk, számunkra rejtve és megértetlenül marad.

Ma mindannyian érte vagyunk itt. A családja, a rokonai, barátai, polgármesterek, jegyzők, intézmények- és szervezetek vezetői-tagjai, kollégák, ismerősök, mindenki. Hiánya olyan űrt hagy bennünk, amelyet nehéz szavakkal kifejezni. Bennünk, mint emberekben, s bennünk mint közösségekben. Szinte felsorolni is nehéz, az élet hány területén állta meg a helyét, vállalt tevételes szerepet, vezetett, támogatott, segítséget nyújtott. Elhivatottsága, áldozatkészsége és tettekkészsége mindenhol megmutatkozott, amelyhez szeretet, együttérzés, segítőkészség és jó problémamegoldás is párosult. Igazi vezető, igazi családapa, igazi hívő keresztény. Egy példamutató, közösségért tenni akaró, igaz ember.

A rimóciak többsége gyerekkora óta ismerte őt, több olyan munkatársa is volt, akikkel általános iskolai osztálytársak voltak. Gimnáziumi éveit Budapesten töltötte, majd külföldön, Rigában szerzett diplomát repülőgép mérnöként. Itt ismerkedett meg feleségével, Lénával. Tanulmányait befejezte visszatért szülőfalujába. Részes volt a közösségi életnek, tagja volt az akkori Hagyományörző csoportnak, valamint a Máriás csoportnak is.

1990-ben, az első önkormányzati választások alkalmával a település polgármesterévé választották. Ekkor 28 éves volt. Polgármesteri pályafutása alatt elvévülhetetlen érdemeket szerzett a

település számára. Folyamatos fejlődés jellemezte a falut. A települések közül elsőként került bevezetésre Rimócon a telefon, a g á z , a szennyvíz, épült sportcsarnok, Szociális Bolt, sportöltöző, megújultak az utak és az épületek, a Polgármesteri Hivatal, Egészségház, Gondozási Központ, Iskolák, Óvoda, Községi Ház, és még sorolhatnák. Kültéri szobrok, parkok, emlékhelyek teszik szebbé a települést, melyek munkájának és kitartásának köszönhetőek. A ravatalozó bővítése és a fenti kis harang is az ő érdeme. Ötletei, elképzelései alapján, valamint tettekkészségének köszönhetően rengeteg pályázatot nyert meg a település, amelyek mindegyike gazdagította a falut és az itt élő embereket. Nem kell felsorolnom mindet, elég, ha végigmegegyünk a település utcáin.

(Folytatás a 2. oldalon)

December 11. (vasárnap) 11⁰⁰ VENDÉGSÉG ÉS TEMPLOMBÚCSÚ
December 25-26. KARÁCSONY
December 27. (kedd) 10⁰⁰ Teremlabdarúgó torna: Tapsi-Hapsi Kupa
 (Helyi és rimóci származású játékosok számára.)
December 28. (szerda) 10⁰⁰ Teremlabdarúgó torna: „Amatőr” Rimóc Kupa
 (Nem igazolt és 40 év feletti igazolt játékosok max. 2 fő számára.)
Nevezési díj: 10 000 Ft/csapat.
December 30. (péntek) 8⁰⁰ Teremlabdarúgó torna: „Profi” Rimóc Kupa
 (Aktív igazolt és nem igazolt játékosok számára.)
Nevezési díj: 10 000 Ft/csapat.
 Nevezési határidő december 23. 18.00
 (Csak a nevezési díjat befizetett csapatok léphetnek pályára.)
 Nevezés és információ: Golyán István 06/20 342-0173
2017. Január 8. (vasárnap) 9⁰⁰-16⁰⁰ VÉRADÁS
 (az általános iskola Hunyadi úti épülete)

Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kíván a Rimóci Újság szerkesztősége!

Rimóci Újság - Független falusi havilap.
 Kiadja: „Rimóc Községért” Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujssag@gmail.com)
 Állandó munkatársak: Bablana Ferenc, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella, Vincze Nikolett
 Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.
 Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tisztelgés mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

(Folytatás az 1. oldalról)

Az általa szorgalmazott közmunka programoknak köszönhetően mára már szinte önfenntartóvá vált a település. Nem csak egyszerűen elvégezte a polgármesteri teendőit, hanem aktív tagja volt a közösségnek. Alapító tagja volt és elvállalta az elnökségét a Rimóc Községért Alapítványnak. 1993-tól a Rimóci Sport Egyesület elnöke. Bármilyen nehéz volt is az egyesület sora, soha sem engedte, hogy ne működjen, mert hitt abban, hogy a sporton, a focin keresztül törhetnek ki azok a gyerekek, akik más területeken nem tudnak érvényesülni.

Ő maga is szívesen futballozott. Kezdetben az Uni-Cum Laude csapatával rúgták a bőrt, ahol a csapattársakban jó barátokra is talált, majd a Polgármesterek-, végül az Öregfiúk csapatát is erősítette.

A sport mellett a kultúra is nagyon fontos volt számára. Képviselő társaival megalapították a Rimóci Újságot, amelynek szerkesztője és tudósítója volt szinte minden hónapban, 21 éven keresztül.

Baráti társaságból alakult meg a Rimóci Kobak Egyesület, amelynek szintén oszlopos tagja volt a kezdetektől. De nem csak ezeken a területeken végzett aktív tevékenységet. Újraalakulása óta tagja volt a Rimóc Polgárőr Egyesületnek, s részt vett annak tevékenységében. A 2013-ban alakult Szent József Katolikus Férfiszövetség létrejöttékor is jelen volt, a Szövetség nagyon fontos szerepet töltött be az életében, ahogy a vallás is. Rendszeresen gyalog zárandokolt Szentkútra és Herencsénybe, hogy hitében megerősödve, lelkiekben feltöltődve térhessen haza.

A kezdetektől támogatója és szervezője volt a települési Jótékonyági bálóknak és az Idősek Farsangjának. Fontosnak tartotta azok sikerességét, nem riadt vissza attól sem, ha jelmezbe öltözve kellett szerepelni vagy táncolni a képviselőkkel, tanárokkal, a Gondozási Központ dolgozóival. Egy-két alkalommal a szécsényi Színjátszó társulatban is közreműködött néhány szerep erejéig.

De a település minden intézményével és szervezetével jó kapcsolatot ápol: az Egyházközség, a Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzat, a Szociális Bolt, a Gondozási Központ, az Egészségház, a Gyerekház, az óvoda, az iskola dolgozóival és vezetőivel, a közfoglalkoztatottakkal, a Rimóci Ifjúsági Egyesület tagságával, akik klubhelyiségük meglétét is neki köszönhetik, a Rezesbanda, a Hagyományörző Együttes, a Kis-zenekar tagjaival is. Sajnos nem mindig engedte az ideje, hogy valamennyi intézményt rendszeresen látogassa, de ha valakinek problémája adódott, mindig segített a megoldás megtalálásában. Mindezekon felül több térségi társulásban, szervezetben töltött be tisztségeket, vállalt tevőleges szerepet. Talán mégis a Hivatalból és a Képviselő-testületi ülésekről fog a legjobban hiányozni, hiszen munkájából adódóan idejének legnagyobb részét ott töltötte. Most az összes szervezet és intézmény nevében el kell búcsúznom tőle.

De nem csak a munkában, hanem magánemberként is jó társaságnak bizonyult. Tanulságos és mulatságos történeteit élvezettel hallgatta ez ember. Egy-egy összefoglaló alkalmából nem polgármesteri mivoltában volt jelen, tudott fel szabadultan szórakozni, beszélgetni a társaság bármely tagjával, így személyiségének ezen oldalába is bepillantást nyerhettünk.

Jelleméhez hozzá tartozott, hogy az órája nem úgy járt, mint az az átlagos óra, a „mindjárt megyek” és az „öt perc múlva

ott vagyok” gyakran csak órák múlva következett be. Benne egy barátságos, vidám, segítőkész és jó lelkű embert ismerhettünk meg.

A településért és a térségért végzett áldozatos és példamutató munkájáért több alkalommal is kitüntetésben részesült. A településen 2000-ben vehette át a „Rimóc Községért Kitüntető Díjat”. 2011-ben kapta meg a „Nógrád Megye Szontágh Pál” díját, majd az évek alatt több alkalommal is elismerésben részesült. Ez év júniusában a Magyar Polgármesterek 11. Világtaglalkozóján átvehette a Polgármesteri Arany Pecsétygyűrűt, majd szeptember 17-én Balassagyarmaton megkapta a Nógrád Megyéért Díjat, a megyében végzett kiemelkedően sikeres és eredményes tevékenységéért.

Az elért eredmények, sikerek nem valósulhattak volna meg, ha nincs meg a támogató családi háttér. Többször előfordult, hogy csak a második helyre szorult a család, akiket oly nagyon szeretett, de gyakran a település, vagy a térség ügyei elsőbbséget élveztek. Ennek ellenére, ha szükség volt rá, mindig számíthattak rá családtagjai.

Az Arany Pecsétygyűrű átvétele után mondott beszédében megköszönte feleségének a kitartást és támogatást, fiainak, lányának - ahogyan ő fogalmazott - „*hogy elviselték, hogy polgármester apa mellett nőnek fel*” és azt is, hogy: „*Egy nagyobb közösség sokszor megelőzi a családot.*”

Az Önkormányzat nevében én is köszönetet mondok nekik, és nem csak nekik, hanem édesanyjának, testvéreinek, rokonainak, hiszen az ő hozzáállásuk és támogatásuk nélkül a településünk sem lehetne az a település, ami.

Az évek során sok emberrel dolgozott együtt egy-egy projekt alkalmával, akikkel mindig megtalálta a közös hangot. Hitt abban, hogy összefogással még nagyobb eredményeket tudunk elérni. Az Arany Pecsétygyűrű átvétele után azt mondta: „*Az emberek között nagyon sok egyes van, de tudjuk, az egy az se nem szoroz, se nem oszt. Akkor tegyék a legegyszerűbbet, adódotok össze, s akkor majd a lehetetlent is elértek.*” Valamint hozzátette: „*Kell egy csapat*”, ... mert hiába van jó vezető, ha nincsen csapat.” Egy képviselő-társam megfogalmazta: „*Könnyű jó csapatnak lenni, ha ilyen a vezető.*”

A fent elhangzottak csak még jobban alátámasztják azt, hogy mennyi helyről fog hiányozni nekünk, valamint, hogy milyen értékes munkát végzett a közösségekért, milyen nagyszerű ember volt. S mivel mindnyájan emberek vagyunk, egy-két nézetletérés vagy véleménykülönbség ha akadt is az évek során, azokat mindig sikerült megbeszélni vele, nem maradt haragban senkivel.

Semmi sem lesz már ugyanaz, mint korábban... Ezekben a nehéz órákban még inkább fontos, hogy összetartsunk, hiszen csak közös erővel folytathatjuk az általa elkezdett munkát. Ahogyan azt ő is sokszor elmondta: „*Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen*”.

Sokunknak van olyan története, amelyre szívesen emlékszünk vissza vele kapcsolatban, mert közvetlensége, ember-szeretete vagy segítőkészsége révén mi is gazdagabbá váltunk. Így emlékezzen rá mindenki: vidáman, mosolyogva, tette- és segítségnyújtásra készen!

Megtiszteltetés számomra, hogy ismerhettem és együtt dolgozhattam vele. Köszönünk neki mindent! Kedves Polgármester Úr, Andor, Andor bácsi, a Jó Isten adjon neki örök boldogságot és örök nyugalmat a Földön elvégzett fáradságos munkáért cserébe. Isten vele! **BVA**

Rimóci táncok újra a tv-ben

A Szécsényi Gyermekek Néptáncegyüttes rimóci táncokkal és a hurka-köszöntés hagyományának bemutatásával volt látható 2016. november 25-én a Duna Televízió Fölszállt a páva című műsorának negyedik elődöntőjében. Köszönjük, hogy bemutatták ezt a rimóci hagyományt, a viseletet, az énekeket, a táncokat, öröm volt nézni őket! Búszkék vagyunk rájuk! Tanárait, Oláhné Csercsics Ivett és Oláh József mellett köszönjük a felkészítő segítők munkáját, továbbá Holecz Istvánné, Margit néninek és Hruz Dénesnek is a közreműködését! A gyerekeknek további sok sikert kívánunk! Szurkoljunk nekik együtt!

(Képek: [Http://www.mediaklikk.hu/gallery/folszallott-a-pava-2016-4-elodonto/](http://www.mediaklikk.hu/gallery/folszallott-a-pava-2016-4-elodonto/))

A videó megtekinthető:

<http://www.mediaklikk.hu/video/szeccsenyi-gyermek-neptancegyuttes-hurkakoszontes-rimoci-tancok/#>

Vincze Nikolett

Polgárőr Hírek

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is Mindenszentek ünnepén a Polgárőrség forgalomirányítással és parkolatással segítette a temetőbe érkezőket. Az elhunyt szerettekkel való megemlékezés már október utolsó napjaiban megkezdődött, ezért a polgárőrség Mindenszentek előtt és után is visszatérően ellenőrizte a temetőt és annak környékét. Örömmel vesszük tudomásul, hogy a település lakói és az ide érkező megemlékezők az évek múlásával elfogadták erre az egy napra szóló forgalmi rendváltást. A forgalom rendjének változása a közlekedésben résztvevőket segíti és szolgálja. Köszönjük mindenkinek, hogy ezen a napon nem csak a megszokott rutinból közlekednek, hanem figyelembe veszik a kihelyezett forgalomirányító közlekedési táblákat és a Polgárőrség által végzett jelző őri forgalomirányítást. A figyelmes közlekedéssel segítsük a jövőben is a közlekedés többi résztvevőjét és azokat a polgárőröket, akik szabadidejük terhére végzik a vállalt feladatot a biztonságos és balesetmentes közlekedés érdekében.

Áldott Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet Kívánok a Rimóc Polgárőr Egyesület nevében: Péter Zsolt

Időközi polgármester választás

Tisztelt Választópolgárok!

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) rendelkezik az időközi választások megtartásának szabályairól. A Ve. 8. §-a értelmében az időközi választást a mandátum megüresedésétől számított százszáz napon belülre kell kitűzni. Az általános rendelkezésen túl a helyi önkormányzati képviselők és polgármester választásáról szóló különös rész szűkíti az időközi választás időpontját. A Ve. 302. § (1) bekezdése alapján a választást úgy kell kitűzni, hogy a szavazás napja a kitűzés napját követő nyolcvanadik és századik nap közé essen.

Tájékoztatom a település választópolgárait, hogy a helyi választási bizottság 2016. december 6-án fog ülésezni. Az ülésen kerül kitűzésre az időközi polgármester választás időpontja, melyről szintén tájékoztatást fogok közzétenni. **Dr. László Tünde HVI**

Kedves Rimóciak, Barátok, Ismerősök!

Köszönetet szeretnénk mondani mindazoknak, akik osztoznak gyászunkban és szeretetükkel, támogatásukkal segítenek minket ebben a nehéz időszakban. Bármennyire is nehéz, az alábbi rövid gondolattal próbáljuk mindannyian megőrizni emlékét:

BESZKID ANDOR

(élt 54 évet)

„Ha emlegettek köztetek leszek, de fáj ha látom könnyeteket, Ha rám gondoltok, mosolyogjatok, emlégem így áldás lesz rajtatok.”

Köszönettel: **Beszkid család**

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

Karácsony közeledtével sokféle játékkal halmozzuk el gyermekeinket, de milyen játék segíti a fejlődésüket? A játék akkor szerez örömet, ha motiválja gyermekünket a világ felfedezésére.

A 4-6 hónapos babák érdeklődését a kiságy közelében felfüggesztett forgókák keltik fel. Novemberben a gyerekházban mikulás formákat készítettünk, melyek forgóaként és ablakdíszként is használhatók.

6-8 hónapos babák kedvelt játéka amit szét lehet szedni, össze lehet dugni, ki lehet nyitni és be lehet csukni. Ezek a tevékenységek sikerélményhez juttatják a gyereket és a mozgásokat lassan már egyedül is meg tudják tervezni. Már szeretik az ölbeli játékokat melyet a gyerekházban „Kerekítő” néven játszunk.

9-12 hónapos korban sorba rendezi a tevékenységet. A felállást önállóan gyakorolja, vizsgálja a csésze formáját, kiönti a belsejét, hogy tisztában legyen annak tulajdonságaival. Élvezi a nyomhagyást (rajzolást) nagyméretű csomagolópapíron.

2 évesen a mozgás jelent örömet, minden eszköz segíti a fejlődést amivel mozogni tud. Belső készítésük van arra, hogy függőlegesen is felfedezzék a teret. Igényük van az azonos korú gyermekek társaságára, de még csak egymás mellett játszanak nem egymással. Megtapasztalják milyen megölelni, simogatni a másik gyermeket. Főzőcsézik mint anya, autót szerel mint apa. Ebben a korban újra és újra gyúrja a papírt és kezdi megérteni az ok okozat összefüggést. Nem csak a keze ügyesedik, pl. a gyurmázás inspirálja az önkifejezésre.

Novemberben a szülőket az adventi koszorú készítés eszközei motiválták, amikor elkészítették a gyerekházban saját asztali díszüket. Varrják a mikulás zsákokat, melyet megtöltünk édességgel. Decemberben folytatódnak az ünnepi programok mézeskalács sütéssel, díszítéssel, karácsonyi ajándékok és díszek varrásával, valamint karácsonyfa díszítéssel. A Luca napról sem feledkezünk meg. December 13-án búzát ültetünk a gyerekekkel, melynek növekedését karácsonyig figyelemmel kísérjük. Az adományozás az idén sem marad el a gyerekházba járó családok számára.

Sok szeretettel várunk minden rendszeresen járó gyermeket az ünnepi előkészületekre.

Áldott, békés, szeretetteljes nyugalommal teljes

Boldog Karácsonyt kívánunk!

Sztáné Mócsány Zsuzsa

„Soha ne magadért imádkozz.

Ne kérd, hogy elkerülj bármit is az életben.

Nem tudhatod, mi mire jó!

Még a legértelmetlenebbnek tűnő szenvedés sem hiába való. Erőért imádkozz, hogy el tudj viselni, ami szándéka Istennek veled van...”

Mensáros László gondolataival szeretném megköszönni a Szent József Férfiszövetség tagjainak, hogy ebben az évben is segítettek!

Áldott, Békés, Szeretetteljes Ünnepeket kívánok Mindnyájuknak!
Kanyó Balázs

Gólyahír:

Bangó Marcell

2016. december 1.

Szülők:

Oláh Alexandra és Bangó Elemér

Akiért a harang szólt...

Beszkid Andor

1962-2016

Spartan Race

(Sok minden van a világon, amit megvehetsz. Ám ez olyasvalami, amit ki kell érdemelned.)

2016. október 22-én rendezték meg Tokajban a Spartan Race Super futamát (Spártai Verseny), amit a „Világ Legjobb Akadályfutó Versenyének” is neveznek, s amely nem csak Magyarországon, hanem a világ különböző országaiban is egyre nagyobb népszerűségnek örvend. A verseny lényege, hogy egy katonai akadálypályán, katonai jellegű akadályokkal bonyolított futóversenyen, extrém körülmények között (sárban, vízben) kell teljesíteniük a feladatokat a versenyzőknek. A super idén 18 km hosszú terepen (sárban) volt megrendezve 1110 m (!) szintkülönbséggel és 27 akadállyal nehezítve a célhoz vezető utat. Rimócról Kovács Norbert is benevezett a versenyre, hogy kipróbálja magát a megmérettetésen. A következőkben ő számol be a versenyen szerzett tapasztalatairól.

„Már több, mint egy hete szitált az eső, amikor megérkeztünk a tokaji verseny regisztrációs sátraikhoz, de még mindig nem akart szünetelni. Hajnali négy óra volt, amikor útnak kellett indulnunk a 250 km-re lévő, boráról messze földön híres településhez, hogy 9 órakor már elrajtolhassunk az idei év utolsó, így évzáró Spartan Race-én. Jó barátommal, edzőtársammal Szternácsik Attilával együtt futottunk és könnyedén vettük az első akadályokat, de a zoknink nem sokáig maradt száraz. Már az első 200 m után tocsogtunk a vízben és a 10 fokban bőrig áztunk. Aztán rákanyarodtunk a hegyre. Azt el lehet képzelni, hogy milyen talajviszonyok uralkodhattak egy hét eső után az erdőben és a szőlő lugosok között, ahol már az előző futamok során 1000 versenyző végig taposott előttünk. Miután leírtam a körülményeket, mindezek ellenére el kell mondjam, hogy számomra a Spartan Race-ek nem a keménységéről szólnak. Talán az edzés és a felkészülés arról szól, de az a különleges és nagyszerű ezekben a versenyekben, hogy számomra minden átvitt értelmet nyer az úton, melyet végig járunk. Mindig maga a hegy jelenti a legnagyobb kihívást, mely nélkül nem rendeznek Spartant, de az életben is sok ilyen „hegyel” találkozunk. A rossz genetika is lehet hegy. Az iskola is az. Egy összetört szív: hegy. A válás: hegy. Ha kirúgnak, hegy és a gerincsejrv is lehet hegy. A sclerosis multiplex: hegy, hegy, hegy. Egyik jön a másik után. Némelyik lassan örül fel, de olyan is akad, amelyiktől becsinálunk a félelemtől, ahogyan fölény tornyosul. A közös bennük, hogy mindig ott vannak. Ezért kell a versenyzőknek is szembesülni velük, meg kell ismernünk a határainkat, mert mindannyian a határaink vagyunk. A hegy azonban több, mint egyszerű metafora. Amikor futsz, lépdelsz vagy már csak

A harmadik érem megszerzésével összeállt a Trifecta

mászol felfelé, a tejsav elkezd égetni, a combod lángol, hányingered van, szakad rólad a víz és a legérdekesebb, hogy az agyad elkezd játszadozni veled. Nincsen könnyebb út, nincsen mozgólépcső, futószalag. Ha maximális erőbedobással csinálod (sajnos ez mindenkiről nem volt elmondható), akkor bármilyen motiváltan is érkezel, fel fogod tenni magadnak a kérdést: miért csinálom. Jobb esetben tudjuk rá a választ. Rosszabb esetben nem és ilyenkor feladjuk... A régi öreg futók szerint a táv első felét a lábaddal teszed meg, a másik felét az elmédrel és a hegy távol akarja tartani a gyengéket a túloldaltól, hogy csak az láthassa, aki megérdemli azt. Teljesen igazuk van. Aki arra érdemes. A sáros talaj, melyen futottunk, olyan volt, mint az élet útja. Sokszor térdre kényszerített minket, de fel kellett állnunk, hogy folytatni tudjuk utunk és elérjük a célt. Sajnos kb. a 13. km-nél járhattunk, nemrég sétáltunk ki a három fokos bányatóból, amelyben egy palánk alatt teljesen a víz alá kellett merülni, mikor is a bal térdem külső fele igencsak elkezdett fájni. Annyira, hogy már az utolsó 3 km-en csak nagyon lassan tudtam haladni. Szívem minden őszinteségével arra kértem az edzőtársam, hogy hagyjon ott, majd beérek valamikor, de nem tette. Aztán úgy alakult, hogy az utolsó előtti akadályt az extra multiringet én sikeresen vettem, de ő leesett róla és büntetőleg 30 négyütemű fekvőtámaszt kellett csinálnia. Amikor a 20 méterrel későbbi utolsó akadályon is átmásztam, mely közvetlen a cél előtt volt elhelyezve, akkor láttam, hogy nem jön. A legnagyobb élmény az volt a versenyen, amikor már csak szó szerint egyetlen lépésre voltam a céltől, de megálltam előtte. 3-4 percet állhattam, ott és senki nem értette miért. Már az érmelet osztogató nők tapsoltak és ujjongtak, a percek teltek és akár száz helyezést is estem vissza. De most boldog voltam, mert áldozatokat hozhattam. Megígértük, együtt lépünk át a célvonalon

és az ígéretünkhöz tartottunk magunkat. Egyszerűen csak így történt. Ez a verseny a kitartásról, alázatáról, bátorságról, bajtársiságról, és nem utolsó sorban áldozathozatalról szól. Ezúton is szeretném megköszönni barátom, hogy segítettél eljutni a Célig, félretéve a büszkeséget és nagyravágyást, holott életed legjobb eredményét futhattad volna. A 2016-os évben ez volt a harmadik, három különböző távon teljesített Spartan Race-ünk, így a három éremből összeállt a Trifecta trófea. Átlagosan több, mint 4000 induló vett részt egy-egy ilyen versenyen és sikerült mindig az első 10 százalékon belül végeznünk. Boldog vagyok, hogy a feleségem minden versenyemen támogatott, erőt adott és ami a legfontosabb: hitt bennem. A befutó érmek csak vasdarabok a falon, az eredmények csak halványodó dicsőség, de az élmények és a szép emlékek örökké bennünk élnek. Végül az egyik kedvenc idézetemmel zárnom a beszámolómat:

„Nem tudjátok-e, hogy akik verseny-pályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgálva teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.” Szent Pál a postol a Korintusiakhoz írt első leveléből

Kovács Norbert

Ezúton is gratulálunk Norbinak a sikeres versenyekhez, a jövőben is hasonló szép eredményeket, és az élet minden területén ilyen kitartást és elszántságot kívánunk neki!

Szociális bolt ünnepi nyitvatartása:

December 24. szombat	6 - 11
December 25-26.	zárva
December 27. kedd	6 - 17
December 28. szerda	6 - 17
December 29. csütörtök	6 - 17
December 30. péntek	6 - 17
December 31. szombat	6 - 11
2017. január 1. vasárnap	zárva
2017. január 2. hétfő	} Leltár
2017. január 3. kedd	
2017. január 4. szerda	

Nyitás:

2017. január 5. csütörtök 6 órakor

Minden kedves vásárlónknak,
boldog Karácsonyt
és szeretetteljes békés új évet kívánunk!

a Szociális Bolt dolgozói

Lengyel testvértelepülésünk, Dlutow búcsúzása:

„Drága Barátunk Andor! Szomorú találkozás ez számunkra mikor most Tőled elbúcsúzunk. A Te hirtelen, váratlan halálad nagy csapásként ért bennünket. Nagyon nehéz elválni attól az embertől akinek élete, tevékenysége oly sokat jelentett mindennapi életünkben. Kochanowski Jan lengyel költő írta kislánya halálakor "Sokan vagyunk, de mint ha nem lenne senki. Egy kis lélekkel oly sok elment." Ugyan ezt érezték Dlutow lakosai a Te távozásoddal.

Drága Andor! 8 éve ismerkedtünk meg Rimóccal, amikor mise keretében aláírtuk együttműködési szerződésünket Rimóc és Dlutow között. Csodálatosan alakult ez a kapcsolat minden vonalon, úgy a kultúra, társadalmi, mint a fiatalok cseréje területén.

Andor! Mint faluvezető példaképül szolgáltál nekünk, példamutató férj és családapa voltál s igen jó barát. Szívügyed volt falud fejlődése minden vonalon, hogy javuljon a lakosok életminősége. Számodra minden fontos volt, a kultúra, a hagyomány, oktatás, turizmus, sport, a környezet védelem és munkahelyek teremtése. Mindig számíthattunk mosolyodra, tanácsaidra. Sok általad alkalmazott megoldást átvettünk megvalósításra Dlutowban, amit fokozatosan realizálunk. Köszönjük Drága Mesterünk, Barátunk, hogy velünk voltál e pár boldog év alatt. Nagy bánattal búcsúzunk Tőled, de szívünkben azzal a tudattal, hogy műved nem múlik el és lesznek folytatói - mint mi is - elkezdett tevékenységednek és sikerül majd megvalósítani, népszerűsíteni azt az értékeket amit Tőled vettünk át.

Andor - Drága barátunk nyugodj békében. Hoztunk magunkkal egy-egy marék lengyel földet maradjon melletted örökre. Kedved gyászoló család, Rimóc lakosai fogadjátok mély együttérzésünket gyásztokban Dlutow összes lakosa részéről. Veletek vagyunk e bánatos pillanatokban. November 30.-án reggel 8 órakor a Dlutow templomban gyászmise lesz szép emlékü Andorunk emlékére.
Grażyna Maślanka-Olczyk, Dlutow polgármestere

Szilágyi László (magyar-lengyel tolmács), Laci bácsi búcsúszavai:

„Tőlem még annyit, hogy érzelmileg nagyon megviselt az eset. Mintha a fiamat vesztettem volna el. De szívemben megőrzöm azt a boldog pillanokat amiket együtt éltünk át. Véletlen volt megismerkedésünk, de büszkeséggel tölt el, hogy összehozott bennünket a sors. A Nóbél-díjas lengyel költőnő, W. Szymborska versét idézem:

"Volt itt valaki, volt / Aztán hirtelen eltűnt / S makacsul nincs." A jó Isten adjon Néki nyugalmat az Elizeumi mezőkön!"

Kalonda testvértelepülésünk búcsúzása:

„Kedves gyászoló család! Tisztelt rimóciak, tisztelt anyaországiak! Ő volt az, aki a lelkével értett bennünket, az Ipoly másik oldalán élőket. Ő volt az, aki hívott bennünket, ide, Rimócra: emlékezzünk együtt nemzeti ünnepünkben. Ő volt az, aki ott volt 2007 decemberében, amikor közösen szereltük le a határsorompókat. Segített „schengene-síteni” a határokat! Ő volt az, aki 2008-ban rózsafát ültetett Kalondán, amikor testvértelepülések lettünk. Ő volt az, aki kezdeményezte a határmenti települések folyamatos együttműködését, és még a tragédia napján is azon dolgozott! És Ő lesz az, aki ezek után az égből fogja locsolni a kalondai rózsafáját, amelynek virágait nekünk küldi majd szeretettel, értő, huncut mosolyával.

Drága Andor! Hrubik Béla felvidéki költő Ipolynyék polgármestere versével búcsúznak tőled a határon túliak:

„Fűszál alázatban élek, / harmatos, virágszirom könnyet hullatva,
szikár talajon, mint a dudva, / s a bóbítás tavasz öröme messze még,
szél nem mozdul, / szó nem rebben, / szív nem dobban, / milyen ocsmány ideje ez a létnek, /
pedig micsoda lélekmáglyák égnek jurta-katedrálisán az égnek”
Isten veled Andor!”

Papp Sanyi

A térségi polgármesterek nevében Verbói Gábor, Nógrádmegyer polgármestere búcsúzott...

„Barátként és polgármester társaink képviselőjében jöttem elbúcsúzni tőled Andor. Amikor meghallottuk a tragikus hírt, nem hittük el. Felfoghatatlan, érthetetlen volt számunkra, hogy TE, aki mindennapjaink része voltál, nem vagy többé. Szavakkal el sem tudom mondani, mit éreztünk. Kétségbeesve hívtuk egymást polgármester kollégáimmal, munkatársainkkal, és kénytelenek voltunk megbizonyosodni arról, hogy végleg elvesztettünk. A sors döntésének igazságtalansága, a tény hihetlensége, kivétel nélkül mindenkit lesújtott. Amíg készültem az elkészítésre, végig az motoszkált a fejemben, hogy mennyi minden elmondani valóm lett volna még NEKED, mennyi közös dolgunk lett volna még együtt.

Azt éreztem, hogy egy igen jelentős személyiség, egy csupa nagybettűvel írható EMBER, egy igaz MAGYAR EMBER távozott el közülünk. Az EMBERSEGGNEK abban az értelmében, melyben értékeid, másokért tenni akarásod, jobbitó ötleteid, felelősség- és kötelesség tudatod mellett hibáid, gyengeségeid is voltak. Mindezek tettek teljes, büszke MAGYAR EMBERRE.

A 26 év polgármesterséged alatt elért eredményeidet, megvalósított alkotásaidat felsorolni sem lehet. Ami viszont biztos, hogy szeretettel Rimóc községében és a térségben, minden ember pontosan tudja, hogy mennyi mindent tettél értük, a közösségért, mindannyiunkért. Nem akarom szaporítani a szót. Leírhatatlan az a fájdalom, az a veszteség, az a hiány, amely értelmetlen, tragikus halálad miatt bennünk marad.

Én személy szerint egy jó barátot, egy együtt gondolkodni és közösen tenni képes társat vesztettem el. Barátként és polgármester társként mindannyiunk nevében mondom: nem felejtünk, nem felejthetünk el.

Végül idézem testvér-bátyád, Beszkid János, fájdalommal, hittel és reménnyel teli szavait: „Úgy lehet, keresztény emberként RÁD odafönt most nagyobb szükség van.” Beszkid Andor drága barátunk pihenj békében. Isten veled.”

Verbó Gábor, Nógrádmegyer polgármestere

Szvorák Katalin búcsú gondolatai:

„Kedves Gyászoló Család!
Nehéz ilyenkor vigasztaló szavakat találni, hiszen Beszkid Andor nemcsak egy szeretett családtag volt, de sokunk kedves barátja, ismerőse. Minden alkalommal örömmel és tiszta szívvel érkeztem Rimócra, mert tudtam, hogy Beszkid Andor egy személyben a falu szíve, lelke, motorja vár engem. Mostantól árva lett számomra a falu és fájó szívvel gondolok immár emlékként az általa teremtett múltra. Elvesztése eleven fájdalom, gyász. Embersége megtartó erő, viszonyítási pont... volt. Andorra gondolva és emlékezve eszembe jutnak Confuciusz szavai: „Aki a maga erejéből önmaga ura lesz, olyan, mint a sarkcsillag. Nem mozdul és az egész ég körülötte kering.” Halálára hatványozottan érvényes: „nincs mindenkor az ember hatalmában az ő útja!”
A döbbenetes hír hallatán elsőként Szent Ágoston gondolatai jutottak eszembe: „A halál nem jelent semmit! csupán átmentem a másik oldalra. Az maradtam, aki vagyok és te is önmagad vagy. Akik egymáséi voltunk, azok vagyunk mindörökké! Az élet ma is olyan, mint volt, a fonalat nem vágta el semmi... Higgy nekem, meg fogod találni a lelkemet és benne letisztult, szép, gyöngéd szeretetemet.”
Kedves Családtagok, kedves rimóciak! Szívből kívánom, hogy az idő múlásával megtalálják azt a létező, mélyebb derűt, amely a kitörölhetetlen fájdalom alapján nyugszik. Nagyon sokszor és sokat gondolok Mindnyájukra!
Pilisszentlászló 2016. november 24. Szeretettel, fájdalommal: Szvorák Katalin és családja

A palackba zárt Ipoly-víz története - Beszkid Andor, Rimóc polgármestere emlékére

„Úgy lettünk polgármesterek nagyon fiatalon 1990-ben, hogy nem tudtunk egymásról, de a közönségeinkért való tenni akarás jó időben, jó helyre sodort bennünket. Az 1996-os határnyitás után csak majd 10 évvel, 2005-ben hozott össze bennünket a sors, meg pár jóakarató nógrádi palóc.

Az első „szlovák”- magyar uniós pályázatban vittük többször is a kalondaiakat falusi turizmust tanulni Rimócra, Hollókőre, ez alatt az idő alatt ismerte őt meg nem csak Kalonda, de az Ipolymenti települések polgárai is, hiszen szakmai előadásait olyan mesélős stílusban adta elő, hogy mindenki itta a szavait. Andor nem amolyan szószátyár-módon beszélt a mindenkori hallgatóságához, hanem nagyon precízen felépített logika alapján, a tapasztalati tényekből leszűrte tanulságokat mondta el mindig. Ezért is volt rendkívüli, mert a víziókban gondolkodó, örök álmodozó és a gyakorlati mérnök ötvöződött benne.

Egy sikeres közös program befejezésekor, egy pecséttel lezárt üvegekben az Ipoly vizét, illetve házi pálinkát kapott tőlünk ajándékba, azzal az üzenettel, hogy csak „nagy idők, nagy történéseik” bontjuk majd fel és isszuk meg... Nos 2007 decemberében, amikor ott volt ő is a Kalonda Ipolytarnóc határ „schengenítésén”, úgy döntöttünk, hogy, bár „valami van, de nem az igazi” (Arkagyin Rajkin) megállapítás alapján, ne bontjuk meg fel azokat az üvegeket, mert az „igazi” még várat magára... Andor olyan magyar ember volt, aki polgármesterként minden évben megszervezte az összes magyar nemzeti ünnep helyi ünnepségét. A település központjában található Trianon-emlékműnél nekem is volt szerencsém ünnepi beszédet mondani, „hazahívottként”. Andor hitt az örök magyar igazságban, és helyzetéből adódóan tette a dolgát, folyamatosan szervezte a határtalan Nógrád magyar közösségeinek együttműködését, még élete utolsó munkanapján is.

A ravatalozóban lévő kisharang melyet öntetett Beszkid Andor és Szabó Vilmos

Amikor 2008-ban elültette Kalondán a testvértelepülések együttműködési szerződésének ünnepi záróaktusaként, Rimóc nevében a rózsafáját, és a jellegzetes mosolyával belekacsintott a fényképezőgép lenséjébe, az az egész rimóci palócság szeretetét sugározta felénk, kalondaiak felé.

Andor 2016. november 19-én tragikusan elhunyt. Rimócra igyekezett a polgárörökhöz, az esti értekezletre, amikor egy kivilágítatlan, részeg kerékpáros a kocsija elé fordult és ő, félre rántva a kormányt, frontálisan ütközött a szembejövő autóval. Andor polgármesteri szolgálata közben megmentett egy életet...

A pénteki szertartáson több ezer ember vett Tőle végső búcsút, több ezer szál fehér rózsával a történelmi Nógrád minden településéből, de Lengyelországból és Székelyföldről is.

A lélekharang hangjaira helyezték őt örök nyugalomra a rimóci temetőben. A szertartás végén a tömeg spontán módon elkezdte énekelni a sírnál Himnuszt, s eközben a ravatalozó tornyában a lélekharang kötele elszakadt. Andor, aki mindig, mindenre odafigyelt, most már fentről intézkedett: szerette volna tisztán hallani a tiszteletére szóló Himnuszt.

A világban nagy változások történnek... Azt a bizonyos Ipoly-vizet meg a pálinkát továbbra is őrizzük, mert a nagy idők hamarosan eljönnek, és akkor majd az égre emelve, könnyet hullajtva, nélküle, de mégis Vele éljük meg a Csodát! Beszkid Andor örökre velünk marad!” Papp Sándor

Dr. Ludvai Dezső József r. alezredes kapitányságvezető búcsúszavai

Tisztelt Képviselőtestület! Tisztelt Rimóci lakosok!
Őszinte részvételmet fejezem ki Beszkid Andor Polgármester Úr tragikus halála kapcsán Rimóc település Képviselőtestületének, s valamennyi lakosának.
Beszkid Andor Polgármester Úr személyében a közigazgatás kiváló szakemberével dolgozhattam együtt, akivel a szakmai együttműködés gördülékeny, s kiegyensúlyozott volt. Munkakapcsolaton túlmutatóan a jó szakemberen kívül egy közvetlen, s rendkívül intelligens embert ismerhettem meg személyében. Távozása körünkből nagy úrt hagy maga után, melynek okán magam s a Szécsényi Rendőrkapitányság kollektívája nevében fejezem ki részvételemet.

Programjaink:

- 1. Adventi hajnali és esti misék:** Kedd, szerda, csütörtök reggel 6 órakor; pénteken, szombaton este 6 órakor, vasárnap de 11 órakor. A szentmisék előtt fél órával gyóntatás. December 6.-án este 6 órakor Asztrik atya misézik, és lelkigyakorlatos beszédet mond. Reggel 6 órakor nem lesz szentmise.
- 2. Lelkigyakorlat:** December 9. (péntek), december 10. (szombat) este a 6 órás misében, előtte este 5 órától gyóntatás. Akik az adventi előkészületet komolyan veszik, és akiknek szükséges elvégzik a szentgyóntást és részt vesznek a lelkigyakorlatos szentmisében. Gyónásra imakönyvből készülünk.
- 3. Templombúcsú vendégség:** Folytatódik a lélekgyakorlat. Templombúcsúnk, Szent Miklós ünnepén, a vasárnapi szentmisén de 11 órakor a lelkigyakorlatot a szécsényi ferences atyák tartják.
- 3. December 8.-án Boldogságos Szűz Mária Szepültelen Fogantatásának ünnepén** reggel 6 órakor és este 6 órakor is lesz szentmise, előtte félórával gyóntatás.
- 4. Szent Család áhítat:** December 5-től kezdődik a hívek szervezésében. Szent Család eszményképei: Jézus, Mária, Szent József.
- 5. Karácsonyi miserend:**
December 24.-én éjféλι szentmise 24 órától. Előtte 22 órától Szent Család áhítat a csoportok egyetértő beosztásával a templomban. 23 órától pásztorjáték.
December 25.-én Karácsonykor de 11 órakor szentmise.
December 26.-án de 11 órakor szentmise és a szentmisében 25., 40., 50., 60 (...) éves jubiláns házaspárok megáldása.
Du 3 órakor megismételjük a karácsonyi pásztorjátékot. Énekelünk régi karácsonyi énekeket, amihez kérjük a harmonikások és a Rezesbanda segítségét. Ezt kérjük Szent karácsony ünnepén is.
- 6. Hálaadás:** december 31.-én (szombat) este 6 órakor. Egyben beszámoló az egyházközösség hitéleti és anyagi dolgairól.
Lelkiekben megújulást, tartalmas adventi előkészületet és áldott karácsonyi ünnepeket kívánok az Egyházközösség nevében!
Szeretettel: József atya.

A rimóci cigánygyermek látogatása a szécsényi Ferences Betánia Idősek Otthonában

Egy kedves őszi napon nagy ajándékban részesültek lakóink és mindnyájan akik ott voltunk: a rimóci cigány és magyar gyermekek meglátogattak bennünket József atyával, Csimbi mamával és Karcsival. Egy csodálatos műsorral készültek, már hetek óta. A gazdag program első részében a gyermekek imákat szavaltak és közte örömmel és lelkesen, tiszta szívvel énekeltek: *Jézusom én szeretlek, égen földön kereslek...*

A szép ima és ének után a gyermekek átöltöztek igazi cigány ruhába és fergeteges cigány táncot adtak elő. A lakóink sirtak meghatódottságukban puszilgatták a gyermekeket, lenyűgözte őket a gyermekek ügyessége. Bízunk benne, hogy jövőre is meglátogatnak bennünket.
Köszönöm nekik és József Atyának meg Csimbi Mamáéknak, hogy elhozták és betanították őket. Az Úr bőségesen jutalmazza meg fáradozásukat.
Takács M. Klarissza ferences szegénygondozó nővér

Cigánykeresztelő

2016. november 27.-én, vasárnap új tagokkal bővült a keresztény hívek közössége. A rimóci Szent Miklós plébániatemplomban, **32 rimóci cigány kicsi gyermek és diák** keresztelkedett meg. A vártnál jóval többen gyűltek össze a rokonok, ismerősök, jó néhányan állva maradtak, de ez sem törte meg a lelkesedést. A szentmisét kántorunk, **Tóth Tünde** kezdte énekével. A hívek könyörgése után a cigánygyerekek a „*Jó atyám én imádlak*” kezdetű énekkel folytatták. A keresztelés előtt a **gyerekek, a szülők és a keresztszülők** az oltár előtt körben felálltak, így járt körbe és keresztelt meg kicsiket és nagyokat József atya. A szülők, a keresztszülők és az egyház feladata, hogy a megkeresztelkedett gyerekekkel megismertessék az evangélium tanítását. Ők ezt a kötelezettséget elismerték azzal, hogy a szertartás alatt **megvallották hitüket**, és kijelentették, hogy **akarják gyerekeik megkeresztelését és hívő keresztényé nevelését**. A keresztelés után a **cigánygyerekek** ismét egy szép éneket énekeltek, **Kaluzsa Mónika** gitáros kíséretével. Gyertyagyújtáskor a „*Kicsiny kis fényemmel*” kezdetű dalt énekeltek.
A keresztelés után mindenki leült a padokban, és a szentmise **felajánlással** és **áldozással** folytatódott. Az áldozás alatt Tünde és a gyerekek felváltva énekeltek. A szentmise végén ugyan így tettek. A szentmise alatt minden ének a **kivetítőn** látható volt, így a hívek is énekelhették a dalokat.
Valentina

Egyházközösségem nevében köszönöm ezeket, az eseményeket! Hála Istennek, hogy falunkban ilyen kedves virágok, virágcsokrok nyílnak. Kívánom, hogy ezek a szorgalmas, segítőkész cigánygyerekek növekedjenek bölcsességben, kedvességben, Isten és emberek előtt. Szeretném egyben megköszönni szüleiknek az úgy nevezett „**egyházadó**” címen adott adományait az egyházközösség javára. Köszönöm a Csimbi papa és Csimbi mama egész évi fáradozásait.
József atya

József atya: EGYHÁZI HÍREK

Kedves Faluközösség! Kedves Egyházközösség!

Döbbenetesen hatott ránk **Beszkid Andor** halálhíre. Rimóc történelmében soha nem látott embersokaság jött össze a búcsúvételén, temetésén és a gyászmiséjén.

Három „család” jött össze: az egyik Andor testvérünk vérszerinti családja, a másik egyházközösségünk hívő népe, a harmadik pedig a rimóci faluközösség lakói. Sokan voltak máshonnan is munkatársai, tisztelői.

Andor polgármester testvérünk nemcsak családjának volt gondviselője, hanem az egyházközösség buzgó-hitvalló tagja, a faluközösségnek pedig mindenre odafigyelő vezetője sok-sok éven át. Mint **édesapa és hitvestárs** sok munkával és szeretettel gondoskodott hitvesével, szüleivel, édesanyjával együtt családjáról. Mint **egyházközösség buzgó tagja** segítette az istentiszteleteket: felolvasó szolgálatával, elmélkedések vezetésével, Szent József Szövetség közösségében aktív részvételével; lelkipásztori munkában sokat segített a programok értékelésében, ötleteivel, tanácsaival, zárandoklatokban való részvételével, pályázatok szerkesztésével. **Faluközösségben, mint gondos vezető,** mindenre odafigyelő, jó dolgokat értékelő, különféle szervezetek segítőtje, támogatója volt. Mélyen hazafias érzelmű ember, példát adott a rábízottak szolgálatában.

Igaz átérzéssel imádkoztunk a virrasztásban, temetésén, gyászmiséjén. Megköszöntük édesapai, hitvesi, szüleit tisztelő, közösségeket szolgáló életét. Köszönjük, hogy befogadta az Isten emberszerető változatos, sokszínű atyai tervét és vezetését. Segítettünk neki bocsánatot kérni gyarlóságaiért és kértük Istent, hogy fogadja be a szeretet és a béke honába.

Nekünk nagyon hiányzik, de mindenkinek! **De erőt ad az a tudat, hogy a gondoskodó szeretet a halállal sem szűnik meg.** Odaátrol az Isten mindenható jóságában tovább folytatódik. Gondoljunk sokszor arra, hogy ebben vagy abban **mit tanácsolna, mit tenne** helyünkben. *Nem búcsúzunk, csak elkészülünk, mert egyszer találkozunk az örök hazában!*

Végül szeretném idézni **Beszkid Andor Polgármester úr** szavát, amelyet a Rimóci Újság 20. évfordulóján mondott:

„Kívánom az utókornak, hogy mindig legyenek olyanok, a közösségért tenni akaró emberek, akik munkájának köszönhetően, 2035.-ben az akkori vezetés büszkén mondhatta majd el, 40 éve van havonta megjelenő újságja Rimócnak!” **József atya**

Újra advent, közeledik a karácsony

Az adventi időszak az Úr Jézus Krisztus hármasköréről beszél:

1. Jézus Krisztus első eljövetele az ő test szerinti születése. Ezt az eljövételt várta a nép, azt hirdették a próféták. Karácsony ennek az Úr jövetnek, vagyis Jézus test szerinti születésének az ünnepe.

2. Másodszor jön el az Úr minden hívő emberhez egyénileg, amikor megjelenik személyes hitben és hit szerinti keresztyén életben. Ez az eljövétel tulajdonképpen egy egész életen árt tart, tökéletesedik, amikor egyre jobban beengedjük életünkbe Urunkat, Jézus Krisztust. Ez az eljövétel személyes találkozások sorozata Jézus Krisztussal az Egyházban, az Egyház tanításában, szentségeiben és embertestvéreinkben. Ezekben a találkozásoknak betetőzése lesz halálunk pillanata és attól kezdve örökre együtt leszünk az Urunkkal, Jézus Krisztussal és mindazokkal, akik befogadták földi életükbe Jézus Krisztust.

3. Harmadszorra jön el az Úr a világ végén. Amikor a régi világ elpusztul. Elkezdődik az új ég, új föld és elkezdődik a Krisztusban élő, feltámadt emberiség új élete. Számunkra a világ vége bár súlyos figyelmeztetés készenlétre elsősorban nem ijesztő tanítás. Ellenkezőleg! A legnagyobb biztatás, hogy Isten szeretete, igazsága a világ minden hamissága és igazságtalansága ellenére győzni fog. Tehát érdemes feltétel nélkül „rátenni” életünket Jézus Krisztusra.

Az Úr első eljövetele már megtörtént. Hogy a harmadik eljövétel mikor lesz pontosan, senki nem tudja a földön. Azt azonban tudjuk, hogy a második eljövétel rajtunk múlik. Mi tehát a feladatunk? Állandó megújulás. Jézus Krisztus segítségünkre van Egyháza tanításával, szentségeivel. Ebben segítenek az **adventi programok.**

Fájó szívvel búcsúzik a Gondozási Központ

*„Okuljatok mindannyian e példán
Ilyen az ember egyedüli példány
Nem élt belőle több és most sem él
S mint fán sem nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonló.”*

Tisztelt Polgármester Úr!

A Gondozási Központ dolgozói nevében még egyszer és utoljára búcsúzunk tőled. Rád emlékezve eszünkbe jut, hogy az elmúlt évtizedekben mennyi sok együtt töltött eseményben volt részünk.

Meghívtunk, hogy gyere el velünk kirándulni a Margit-szigetre, Te először mondtad nem érsz rá sok a dolgod, de aztán mégis sikerült rábeszélni és eljöttél velünk. Nagyon jól éreztük magunkat sétáltunk a Margit-sziget hatalmas fáin alatt, strandoltunk és jókat ettünk, igaz a pénztárcádat az egyik fizető pulnál otfelejtetted, és sajnos elis lopták, szerencsére már nem sok pénz volt benne.

Eszünkbe jut, hogy az idők napját mindig szívügyednek tekintetted Te köszöntötted őket elsőként és a tálalásban is segítettél, mindenkinek volt egy-két kedves szava, persze az idők is szívesen beszélgettek veled érezték, hogy tiszteled őket és figyelmesen végighallgatod szavaikat. Velünk voltál több idők részére rendezett anyák napi ünnepségen és köszöntötted a jelen lévő édesanyákat. Eszünkbe jut, hogy a karácsonyi ünnepségek alkalmával feljöttél hozzánk és családias légkörben beszélgettél egy pohár bor mellett az időkkel. Eszünkbe jut, hogy a vendégségre szervezett kiállításokat megnyitottad, jelenléteddel is támogattad kezdeményezéseinket. Előtte mindig megtekintetted a kiállítást, hogy jól van-e elrendezve, s mi örültünk mert láttuk az arcodon a meglepetést, s tudtuk minden rendben van. Eszünkbe jut, hogy a mi tepertős pogácsánkat szeretted a legjobban. Mindig azt mondtad az a jó pogácsa amelyik szétszúszik, és nem olyan szabályos. Eszünkbe jut, hogy ha megéhezéél, kértél minket, hogy küldjünk ebédet de mindig megüzented, hogy csak madár adagot küldjünk, amiről mi tudtuk, hogy csak kis adag legyen.

Eszünkbe jut utolsó látogatásod, leültél közénk ebédelni, beszélgettél velünk munkahelyi és családi dolgokról és mindannyian örültünk neked és mondtuk is: „Polgármester úr sűrűbben kellene jönnöd hozzánk”- elmosolyodtál és éreztük igazat adsz nekünk. .... Pár nap múlva hallottuk a szörnyű hírt, amit máig sem akarunk elhinni a Polgármesterünk a Főnökünk, Andorunk már nem jöhet többet. Pedig még mindig várjuk, hogy jössz, hogy üzensz, hogy mire van szükséged, vagy csak az hogy az úton találkozunk és intsünk egymásnak. Kosztolányi Dezső szavaival búcsúzunk Tőled mi dolgozók és az időseink emlékedet szívünkben örökre megőrizzük.

Gondozási Központ dolgozói

Emlékezés az EMBERRE... A Rimóc Polgárőr Egyesület nevében Péter Zsolt búcsúzik

Nehéz elkezdni az emlékező sorokat, hiszen annyi minden történt rövid ismertségünk ideje alatt. A megismerkedésünk a 2006-os évre nyúlik vissza, ez évben szerveződött újjá a Polgárőrség Rimócon és abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy a település vezetőségének javaslatára az Egyesület tagsága a Polgárőrség elnökének választott meg. Így ismertem meg Beszkid Andort, az EMBERT.

Némi tartózkodással közelíttem felé, hiszen nem rimóci születésű révén nem igazán ismertem a munkásságát. Aztán viszonylag rövid idő elteltével láttam, hogy ez az EMBER valóban a település POLGÁRMESTERE, mert nem csak a számára kialakított irodában fogadja a falubelieket és ide érkezőket, hanem a mindennapi élet forgatagában, úton-útfélen szakít időt embertársaira, azokat meghallgatja és próbál segíteni szóval és tettel. Egyre bátrabban közelíttem felé és kértem segítséget, hogy a Polgárőrség a rá bízott feladatokat úgy és olyan körülmények között tudja végezni és ellátni, ahogy ezt Ő és a település elvárja. Segítségével és jóváhagyásával a régi kazánházból iroda-melegedő helyiség lett kialakítva, majd később bővítve. Két alkalommal szerveztük a Jótékonyági bált a településen, amit hivatalosan és személyesen is segített, támogatott és jelenlétével megtisztelte mindazokat, akik ezen a rendezvényen megjelentek. A Polgárőrség életében nem csak, mint Polgármester, hanem közreműködött az Egyesület tagjaként is. Jelen volt az éves közgyűléseken, fontosabb döntéshozatalok kapcsán. Több alkalommal vettünk részt közösen az Országos Polgárőr Szövetség által szervezett ünnepségeken, jutalmazásokon. Részt vett a megyei közgyűlésen, előadást tartott országos közbiztonsági fórumon és több alkalommal képviselte a rimóci Polgárőrséget helyi, megyei és országos rendezvények alkalmával. Az Egyesület múltja és jelene nagyban köszönhető Neki és úgy vélem, a jövője is, hiszen sok olyan gondolata és javaslata volt, ami ezek után is hasznos lehet. Tanácsait, véleményét már nem kérhetjük, segítő jobbát már nem nyújtja felénk, mert ez év november 19-én egy közlekedési balesetben olyan súlyosan sérült, hogy kórházba szállítása után örökre eltávozott közülünk. Elment az az EMBER, aki távozásával egy nagy úrt hagyott maga után. Beszkid Andor, Te a település szülötje voltál, itt élted gyermekkorodat, fiatalságodat, és 26 évvel ezelőtt, mint egy „futball játékos” magadra öltöttél egy mezt, ami kihívásokkal, gondokkal, nehéz és boldog percekkal, évekkel járt. A Te mezedet nem számmal jelölték, hanem a település címerével, amit bátran, emelt fővel viseltél a nap 24 órájában itt lenn és most ugyanolyan emelt fővel ott fenn.

A Rimóc Polgárőr Egyesület nevében búcsúzom ezen sorokkal Tőled. Köszönjük, hogy voltál nekünk. Köszönöm, hogy személyesen is ismerhettek, hogy ismerhettem az EMBERT, Beszkid Andort. Emléked velünk marad, nyugodj békében!

Búcsúznak a Rimóci Rezesbanda tagjai

Édesapa, Nagybácsi, Andor, Polgármester Úr! Mind Te vagy! Köszönjük mindazt, mit értünk tétél. Támogatásoddal jó csapatot teremtettél. Eggyé olvad az idős, fiatal, az apraja s a nagya. A Rezesbandának messzire száll a hangja. Bár nem mindenki helyi, s nem képzett zenészek. A nemes cél érdekében mindig tenni készek. Őrizzük a hagyományt, s közösen meg is éljük. Segíts továbbra is, hogy küldetésünk győzzük! Nem búcsúzunk, elkészülünk, hisz csak lepihentél. Emléked a szívünkben mindörökké benn él! Az összes rézfúvos most érted is fújja, Dobok kísérete mellett találkozunk újra!

Az utolsó üzenet

„Kettő után visszahívlak, tárgyalok.” Jött az üzenet. Kettő után visszahívtam, ... megbeszéltük; az évszót terveztem. Megvolt a terv, az elképzelés, pörögtek a gondolatok, de a sors keresztül húzta. Másként alakult. Huszonhárom év az egyesület élén gyorsan elrepült. Dűledező öltözővel, szétesőben lévő csapattal, de annál nagyobb eltökéltséggel kezdődött. Csupa probléma és megoldásra váró napi feladat a fennmaradás érdekében vívott kemény csatában. Az idő gyorsan elrepült, azonban az egyesület életben maradt, mert az eszme túlélte a küzdelmet, a hit erőt adott, az elképzelés megvalósult. Nagy munka volt, ... sokszor kilátástalan, elkeseredett küzdelem a bürokrácia és az emberi kicsinyesség útvesztőjében. Az eredmény szemmel látható, a fejlődés elvitathatalan.

Azonban ennél több volt, mi ránk maradt az évek során. Nem csupán a sikereket látjuk; láttuk az elképzelést, az elképzelés mögött húzódó mélyebb gondolatokat, a gondolatok mögött a kemény munkát, a munka mögött a végtelen kitartást, a kitartás mögött a meg nem rendíthető hitet. Hitet abban, hogy közösségben a gyenge felemelhető, az elesett motiválható, hogy csapatban mindaz elérhető, ami egyénileg elérhetetlen és így elérhető lesz egy áhitott szebb és jobb világ. Ez lett az örökség, ez lett az utolsó üzenet.

Ezután már minden más lesz. Az egyensúly megbillent, a működés megakadt, de a megoldás már ránk maradt. Azonban a megkezdett út ki van járva, és az irány is előre mutat, végakarati, hogy az egyesületnek élnie kell, így az éltető eszme továbbra is fennmarad. A Rimóci Sport Egyesület Madách Imre szavaival búcsúzik Elnökétől: „A cél voltaképp mi is? A cél, megszüntette a dicső csatának, A cél halál, az élet küzdelem, S az ember célja e küzdelem maga. „

IN MEMORIAM.... B. A.

Kolléga volt és barát... Jó kolléga... Nagyon jó...

Életünk jelentős részét a munkahelyünkön, a kollégák között töltjük el és személyi-ségünket részben itt teljesítjük ki.

Polgármester úr szerette a munkáját, a hivatásával járó kihívásokat.

Kitűnő emberismerő volt és kivételes helyzetfelismeréssel áldotta meg az ég. Mindig lelkesen, bátorítón hallgatta meg a felmerülő problémát és higgadtan vázolta a lehetséges megoldást, érthetően mondta el javító szándékú kritikáit. Megmagyarázhatatlan nyugalom, csendes derű vette körül, a közelében biztonság-ban érezhette magát az ember. Igazságosság és minden ember felé egyaránt megnyilvánuló segítőkészség jellemezte. Folyton úton volt, hiszen számtalan tisztséget vállalt a település és az itt élő emberek érdekében. Amikor hívtuk őt telefonon, hogy mikor várható vissza a hivatalba a válaszait már tudtuk előre: „Azonnal beérek.”; „Rögtön ott vagyok.”; „Mindjárt érkezem.”.

Addig azonban soha nem jött, míg azt a másik ügyet el nem intézte. Sokszor mondta, hogy „el kell mennem de egyre visszaérek”, csak azt nem mondta, hogy melyik egyre és melyik nap, mi pedig tükön ülve vártuk, hogy mikor jön már vissza aláírni az előkészített dokumentumokat, hogy még postára tudjuk adni. Igaz mindig azt mondta, hogy a posta Szécsénybe 16 óráig, Balassagyarmaton 19 óráig, Budapesten pedig éjfélig van nyitva, szóval ne aggódjunk, elmegy a mai postával. És mi nem aggódtunk.

Pontosság és precizitás jellemezte és ezt várta el kollégáitól is. Igényes volt és nagy tudású, amivel soha nem élt vissza. Nem voltak sablonos megoldásai, kész volt újragondolni a felmerült új, és a már megoldottnak látszó régi problémákat is. Mindig készen állt egy komoly vitára, amiben a fiatalabbakra is egyenrangú félként, partnerként tekintett. Különösen jó érzeke volt a megfelelő kérdés feltevésére, mindig ráértett a kritikus pontokra: „Értem én, hogy villanymotor, de mitől megy”. Sokat tanulhatott tőle az, aki figyelte szavait, és megértette gondolatait. Szerettük, mert egyenes és közvetlen, melegszívű és önzetlen volt. Tudása, akaraterje és rendíthetetlen tisztesége révén vitathatatlan tekintélyt szerzett magának. Szelíd természete, segítőkészsége és sajátos humora miatt egyedülálló szeretet övezte kollégái körében. Azt mondják mindenki pótolható. Bár ne kellene pótolni Őt...

A Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal valamennyi dolgozója nevében megköszönöm tanításait, jó szavait, iránymutatásait és azt, hogy a Teremtő megadta nekünk, hogy ismerhettük és dolgozhattunk vele. Hiányozni fog pótolhatatlan személyisége.

„Mindenkire feledünk, csak azt nem, akit igazán szeretünk...”

Dr. László Tünde

A plántáló

A CSERFA Egyesület révén találkoztunk először annak idején, és az ottani munka, együttlétek során ismertem meg Andort igazán. Az Egyesület alapító elnöke, majd alelnöke. Az idei közgyűlésünk előtti elnökségi megbeszélésen mondta kissé szabadkozva, ha van más, jó jelölt, akkor ő most már inkább kimaradna az elnökségből. Természetesen, továbbra is számíthatok rá, tette hozzá. Egyesületünk meghatározó személyisége volt, személyes példájából erőt meríthetünk. Hálásak vagyunk az együtt töltött időért!

Az Egyesület tagsága és elnöksége nevében Jávor Károly elnök

Gondolatok...

Ha a test pihenni tér, a közös emlékek megmaradnak.

Bennünk élnek és fájnak.

S ahogy telik az idő, a szívünkben kincsekké válnak.

Andor! Isten Veled! Nyugodj Békében! /Kanyó Balázs/

Vannak pillanatok, amikor csak állunk némán, tehetetlenül.

Az agyunkban ott zakatol a kérdés: MIÉRT?

Gondolkodunk, találgatunk, várunk... De hiába! Elment.

Hazahívták, az Örökkévalóságba. Hiányzik. De nem jön.

Nem jöhet! Emléke szívünkben örökké megmarad!

Hiszen van élet az élet után. Ahol nincs fájdalom, nincs gyász, nincs rohanás... van béke, szeretet és megnyugvás.

Majd ott találkozunk! ANDOR! ISTEN VELED!

Búcsúzik: Percze Tibor és családja

ISKOLAI HÍREK

Boldog Iskola Boldogságórák a Rimóci Szent István Általános Iskolában

Minden szülő, minden pedagógus azt szeretné, hogy gyermekei, tanítványai boldogok, kiegyensúlyozottak legyenek. Az eljövendő nemzedék egészséges felnövekedéséhez szükség van az intellektuális képességek fejlesztésén túl a megfelelő érzelmi nevelésre is. A mi iskolánk, a Rimóci Szent István Általános Iskola célja is az, hogy tanítványai számára fogódzót nyújtson, olyan technikák, életszemlélet kialakítása útján, amely nemcsak gyermekként, de felnőttként is hozzásegít a boldog élethez. Ezért csatlakoztunk ebben a tanévben a Boldog Iskola programhoz. A Jobb Veled a Világ Alapítvány szervezésében a Boldogság Intézet dolgozta ki azt a programot, amelyet követve megvalósítható a tanulók boldogságra való képességének fejlesztése. A Boldogságprogram fővédnöke dr. Bagdy Emőke. Tudományos szaktanácsadója prof. Oláh Attila, a Magyar Pszichológiai Társaság elnöke, szakmai vezetője Bagdi Bella életmódfejlesztő énekesnő.

A Boldog Iskola címre egy megtartott boldogságórával lehetett pályázni. Iskolánk három tanulócsoporttal vágott neki a feladatnak. „A 4. osztály szívesen vállalja a boldogságórák megtartását. Osztályunkban nagyon fontos, hogy a tananyag mellett nagy hangsúlyt fordítunk a verbális kommunikáció erősítésére. Ugy gondoljuk, hogy az egész élet ajándék, melyet az életciklusok minden szakaszában meg kell találni és elégedettséggel, boldogsággal kell megélni. Ennek megfelelően alakítjuk a gyermekek tanóráit és szabadidejüket is.”

„A fejlesztő csoport tanulói halmozottan hátrányos helyzetű első osztályos tanulók. A boldogságot számukra elsősorban a játék, a szabadban töltött idő jelenti. Az elkövetkező években megtanulhatják, hogy hogyan lehet örömteli helyé varázsolni az iskolát. Megfogalmazni még nem tudják gondolataikat, inkább rajzban fejezik ki érzéseiket.”

NYULACSKA HÍREK

A hónapot a csapatépítő kirándulással indítottuk, melyre idén november 4-én került sor. Ezen a napon Budapesten jártunk, ahol sűrű, változatos programokban volt részünk.

Először a Pesti alsó rakparton sétálva megtekintettük a Cipők a Duna-parton elnevezésű szoborkompozíciót. Ez az emlékmű, a hatvan pár bronz cipő, azoknak a zsidóknak állít maradó emléket, akiket a második világháború alatt, 1944-45-ben, a **Nyilaskeresztes Párt** hidegvérrel lemészárolt, és a Dunába lőtt. Ezután a Parlamentbe tettünk látogatást, és gyönyörködtünk ebben a csodás palotában, illetve az azt körülvevő Kossuth térben. Majd ellátogattunk a Vintage étterembe, ami egy különleges élmény volt. A napot pedig egy színházi előadással zártuk. A Central Színházban William Shakespeare Sok hűhó semmiért című színvonalas darabját néztük meg.

Nagyon jó volt ez a nap! Új kollégaként először volt lehetőségem részt venni egy ilyen kiránduláson, mely maradó élmény volt, és remélem, még sok ilyen napot élhetek át ezzel a csapattal.

A rohanó, dolgos hétköznapiakban sajnos nem sok idő van egymással pár kedves szót váltani, és egy-egy ilyen nap lehetőséget ad, hogy kicsit elszakadva a munkától odafigyeljünk egymásra, beszélgessünk egymással, kikapcsolódjunk.

A csapat a Parlamentben

Persze a gyerekek sem maradhattak változatos, élménydús programok nélkül.

A sort a Márton napi programok indították.

Márton nap november 11-én van. **A néphagyomány szerint az éves gazdasági munkák lezárásának ideje is, egyben a téli pihenés időszaka a természet számára.**

Idén 3. alkalommal tartottuk meg a Márton napot, melyre most nagyobb hangsúlyt helyeztünk, mint az elmúlt években.

A „Márton Lúdja” projekt keretében 1 héten keresztül foglalkoztunk minden csoport a libával. Felelevenítettük Márton legendáját, ellátogattunk egy libás udvarba, tollat fosztottunk, Márton napi lámpást készítettünk, libásíros kenyeret ettünk, libás dalokat, mondókat tanultunk és még nagyon sok „libás” dolgot csináltunk, amit nagyon élveztek a gyerekek. A hét csúcspontja a Miamanó Színház Ludas Matyi című előadása volt, ami nagy sikert aratott a gyerekek körében. Ezeket a színházi előadásokat nagyon kedvelik a gyerekek, mert amikor a varázslatos mesevilág szereplői megelevenednek, hol életnagyságú emberként, hol pedig báb formájában, akkor hosszabban és kitartóbban tudnak figyelni, a mesében elmélyedni, azzal azonosulni.

Ez a társulat már több alkalommal járt óvodánkban, és mindig színvonalas műsort adtak elő. Nagyon jó, hogy ilyen fajta programokat is tudunk szervezni, mert a legtöbb gyermeknek sajnos nincs máshol lehetősége ilyen élménnyel gazdagodnia.

Egy-egy ilyen projekthét nagyon tartalmas, sok élményt nyújt a gyermekeknek, ezért arra törekszünk, hogy minél több hasonló programot meg tudjunk valósítani. Ebben az évben, decemberig bezárólag, még 2 ilyen projekthétünk lesz, az egyik a Mikulás várás, a másik pedig az Adventi készülődés, a Karácsony.

A következő cikkben természetesen ezekről is beszámolunk.

Ebben a hónapban került sor az óvodapedagógusok bábjátékára is. Ez már hagyomány az óvodában. Korábban a szülőkkel közösen, de most már 2. alkalommal csak mi, óvodapedagógusok adtuk elő a mesét. A Barna Mackó kuckója című mesét báboztuk el a gyerekeknek, kicsit színesebbé téve, kibővítve énekekkel, mondókkal. A gyerekeknek nagyon tetszett az előadás, és mi is nagyon élveztük. Az előadás után a mackó által is nagyon kedvelt nyalánságot, a mézet kóstolhatták meg a gyermekek.

Saliga Nóra

A gyerekeket is bevonták az előadásba

Bábozni jaj de jó!

A KOBÁK Egyesület nevében köszön el Tőled: Árva Róbert

Beszkid Andorról Mikszáth Kálmán gondolata jut eszembe:

„Hiába sok földet bejártam, de Nógrád vármegye (Rimóc) tetszik a legjobban: hegyeivel, völgyeivel, egyenesre nőtt fáival. Itt úgy látom a füvek zöldebbek, a virágok illata édesebb, mint bárhol másutt a világon... Még a felhő is mintha rózsaszínbe öltözne mikor átsuhan felettünk... Ez az én igazi hazám, ez...”

A KOBÁK Egyesület, mint sok minden, ez is az ő ötlete alapján jött létre. Hogy ki volt Ő? Előttünk járt, mert zsenialitásával és mosolyával a jelenünkbe sehogy se fért bele! (Sohase felejtett mosolyogni, még akkor sem, ha szomorú volt.) Ebben a szervezetben is az ő feladata volt a stabilitás megteremtése. Egy igazi vezéregyéniség volt, akire mindig hallgattunk, mert sikerült mindenkivel megértetnie (megéreztetnie), hogy jót akar. Óriási bölcsesség és tudás birtokában volt. Mindig képes volt hatalmas energiákat mozgósítani egy jó ügy érdekében. Mindent képes volt megtenni, amit a fejébe vett, bármilyen lehetetlennek tűnt és bármilyen ellenállásba ütközött

is. Barátságos, férfias természetét mindenki szerette és valamilyen módon mindenkit megérintett és jobb emberré tett.

Mindig megnyerő modorú volt, de legjobban az emberekre a kedvességével és azzal a kisugárzásával tudott hatni, ami belülről jött. Megvolt neki az a csodálatraméltó képessége, hogy mosolyával, kedvességével eltüntette a problémát az emberek között. Ez különleges képessége volt. Lelkének olyan rejtélyes működése, amiről nemigen tudhatunk. Csupa szeretet volt, nyoma sem volt benne annak, ami arra utalt volna, hogy ő egy sztár. Pedig az volt, egy Hős, aki meghódította a mi kis világunkat. Példakép volt, aki cselekedetével, magatartásával, életével példát mutatott nekünk. Tele volt tervekkel. És most elment, itt hagyott minket...

A legnyomorultabb érzés az, amikor hiányzik valaki. Körülnézünk és nem értjük az okát. Ijesztő, hogy miért haltál meg ilyen fiatalon! Ijesztő, hogy miért haltál meg ilyen váratlanul, amikor még olyan egészséges voltál! Ijesztő, hogy egyáltalán miért haltál meg! Nem értjük Istent a halálozást?! Hiszen reádmég nagy szükség lett volna. Te nem szeretted az újságok címlapján szerepelni, elismerést nem vártál, csak tetted a dolgodat, szüntelenül némán. S mi csak azt gondoltuk: Persze, hogy vagy. Természetes. Ez a dolgod! És csak most jut eszünkbe, hogy: Nélküled már Rimóc soha nem lesz olyan!

Mindannyiunknak fájdalmat okoztak az elmúlt napok történései. Nagyon nagy lyuk tátong a szívünkben és ürességet érzünk. Andor, mérhetetlen irt hagytál magad mögött, de személyiségedből sok mindent ránk hagytál! A kitartásodat, az energiádat, az erőt és azt, hogy ha feladat van, akkor azt el kell végezni. Te sosem panaszkodtál, nem sírtál csak összeszorítottad a fogadat és mindent megcsináltál... Andor, hálásan köszönjük a felejthetetlen élményeket. És nagyon sajnáljuk, hogy nem mehetünk együtt a földi úton tovább! Csak azzal nyugtathatjuk magunkat, hogy csak a fizikai kapcsolat szűnt meg egy időre. Máskor, máshol még találkozunk! Isten veled Polgármester Úr! Mély fájdalommal és együttérzéssel osztozunk a családotod gyászában.

Búcsúznak a Rimóci Nyulacska Óvoda dolgozói

„Akinek halálhírért keltik, sokáig él.”: tartja a mondás. Mindannyian abban bízunk, hogy így lesz ez most is, amikor felerőpönt a hír: „Andor meghalt.” Nem akartuk elhinni, hogy ez igaz. Te nem halhattál meg! Annyi energia, annyi erő volt Benned, amivel csak kevesen rendelkeznek. Sok ötleted, terved volt még a faluval kapcsolatban, hogyan lehetne még élhetőbb és szebb a településünk. Folyamatban lévő pályázati lehetőségekkel biztattál minket is, amelyek által majd korszerűsítjük, felújítjuk az óvodánkat. A mindennapokban ritkán látogattál meg minket, de mindig éreztük a háttérből való támogatásodat, segítségdet. Mindenki bátran kérhetett Tőled tanácsot, meghallgattad a problémáinkat és mindig volt egy jó ötleted, megoldásod, amely tovább vitt minket az úton. Óvodánk neve is Tőled származik. Egy beszélgetés alkalmával vetted fel ezt a nevet, ami rögtön elnyerte a tetszésünket, így a mai napig ezt viseljük. Pozitív életszemléleted, teherbírási példádértükkel bírnak a számunkra, emlékedet megőrizzük. Nyugodj békében! „Az igaz ember eltávozik, de a fénye megmarad.”

Felnőtt lényedben is mindig ott bujkált a gyermeki lét

Búcsúznak a Gyerekház dolgozói

Mély fájdalommal búcsúznak szeretett főnöküktől és polgármesterüktől, aki 2006 óta támogatta a kisgyermeket nevelő családokat és ezzel a gyerekház tevékenységét. Szomorú, hirtelen halálát nehezen viseljük, emlékét szívünkben örökké megőrizzük.

„Elmenni oly nehéz volt, itthagyni titeket. De ne fájjon most már szívetek. Mert én boldog vagyok, s fényes felhőkön túl találkozunk még.”

Egy...

„Mi legyen?” - hangzott a nyitó kérdés a férfiszövetség szokásos, vasárnapi misét követő templomsarki villám összejövetelén november 20-án. Válasz azonban nem érkezett körünk egyik irányából sem. A templomból kiáradó emberek beszélgetésének halk összevisszasága körülölelt minket. Mi pedig csak álltunk. Csendben. A csend kétségbeesett fajtájában. Szótlanságunkat lassan törte meg a frissen borotválkozott arcokon végigfolyó, könnyben testet öltött mély fájdalom. Meglett, családos férfiembernek szeme próbálta levezetni ily módon a lélek valósággal vívott csatáját. Az a disszonáns érzés kerített hatalmába, melyet édesapám halála óta nem tapasztaltam: valami láthatatlan kéz szorította ujjai közé és préselte egyre kisebbé egész belsőmet, miközben nagy úr tátongett belül. Szét akart feszíteni. Csak fizikai határain tartottak együvé. Akkor, ott, hiányzott EGY ember...

„Andor vagyok” szólalt meg oly sokszor a 'vonat' végén egy nyugodt hang. Ha éppen nem a legjobbkor 'tárcsáztam', akkor a „Visszahívlak Norbi...” tőmondat fogadott, mielőtt köszönésre nyílt volna szám. Utóbbi, megtisztelő biztatás egy átlagembernek - a polgármester majd visszahív. S akadt úgy, hogy visszahívott. Akkor mindig szárnyaltak terveink. Egymást katalizálva, egyre nagyobb liciteket dobáltunk az éterbe szeretett falunk folklórájának jövőbe mentése témájában. Megesett, órák teltek így, telefonnal a fülünkön. Tudta, átérezte a néphagyományok kapcsán már-már közhellyé merevedett utolsó óra problémáját, azonosult ezzel is, mint mindennel, amihéz Rimóc neve csüngtünk a válaszon, majd pedig bőszen helyeseltünk. A filmbeli iskolaigazgatót játszó Kibédi Ervin volt nekünk Andor; csak ő értelmes és használható válaszokkal. Az az EGY ember köztünk, akihez mindenki odafordult...

„Fiam, vágasd már le a hajad! El sem hiszik rólad, hogy polgármester vagy.” - mondta édesanyja jó néhány esztendeje neki. „Majd ha elbeszélgetnek velem, akkor megtudják!” - bukott ki a válasz kapásból Andor száján. A nagy sikerű Illés együttes akár róla is mintázhatta volna az „ész a fontos nem a haj” slágerré lett örökérvényű törvényét. S igen. Csodáltam, hogy azon kevesek közé tartozott, aki bölcsen végighallgatva, s gyorsan summázva a tényeket és véleményeket, azonnal udvarias felvezetéssel értésére adta az embernek észérveit. Olykor a férfiszövetség összejövetelén ülve, egy-egy felvetés megtárgyalásánál Garas Dezső klasszikus, Legényanya című filmjének „Béláim! Gondolkodjunk!” - mondatánál éreztem magam. Néha vicces volt a szituáció, ahogy véleményét kérve csüngtünk a válaszon, majd pedig bőszen helyeseltünk. A filmbeli iskolaigazgatót játszó Kibédi Ervin volt nekünk Andor; csak ő értelmes és használható válaszokkal. Az az EGY ember köztünk, akihez mindenki odafordult...

„Akkor Andor bácsi már Istenke köpenyén ül?” kérdezte Csenge lányom. Igen válaszoltam. Ahogy felesége, Léna fogalmazott: biztos azzal a szájszéli huncut mosollyal az arcán néz minket odafentről. Néz és lát! Ebben biztos vagyok. Mindig jól látó ember volt. Láta, merre kell menni. S ha nem is értettük, miért arra, akkor is bíztunk, hogy az a jó irány. Szakmámból tudom, hogy emberekkel dolgozni, embereket, nagy közösséget irányítani nehéz, sokszor kilátástalannak tűnő szélmalomharc. Honnan szerezte zseniális vezetői attitűdjét? Valószínűleg a Teremtő adta neki. Csak a jó Isten tudhatta 1990-ben, hogy Rimóc jövőjének egén megjelenő viharfelhők szertefoszlásához egy magas ingerküszöbű, komfortzónáján kívül is józanul gondolkodó, innovációra nyitott, de mégis sok szempontból konzervatív, keresztény fiatalemberre van szükség. Egy összefogó kapocsként funkcionáló Emberre a növekvő embertelenségben. Szerintem ritkán születik EGY ilyen...

Véletlenek márpedig nincsenek! Mindent valami vagy valaki megrendez fölöttünk. Ha hiszünk benne, ha nem. Mindennek, ami velünk történik jelentése van. Csak „kicsik” vagyunk, hogy felfogjuk, megértsük. Andor tartalmas élete és megdöbbentő halála sem volt véletlen! Mikor jelen gondolataimat elkezdtem fejemben egészé összerakni a balesetet követő napon, akkor szerettem volna címet adni neki. Mint mikor a fogantatás pillanatában elnevezzük gyermekünket. Vasárnap - a tragédia másnapján - este ezért a tragédia helyszínére autóztam. Megálltam, s a mécsesek fényénél eltöprengtem. Könnybe szökő szemem a fényben úszó kilométerkőre tévedt. Egy olvastam félhangosan, egyedül a sötétben. Legyen ez a cím gondoltam, s hazahajtottam. Másnap, hétfőn este otthon a nappaliban ülve unottan pergettem telefonon a facebook-ot. Folyt nagyujjam alatt a témérdek ismerős által nyomott részvéte nyilvánító lájk és fényképmegosztás. Már majdnem kiléptem, mikor megakadtam egy riportfilm közzétételén. Most nyáron forgatták egy Andornak átadott díj apropóján. A Magyar Polgármesterek Szövetsége által neki ítélte Arany Pecsetgyűrű Díj átvételekor egy kis beszédet mondott. A beszédben egy nem közismert József Attila verset idézett. Ahogy meghallottam, végigfutott a hátamon a hideg a megdöbbenéstől. Megint megbizonyosodtam elvemről, hogy véletlenek nincsenek. Beszkid Andor halálában is üzent nekünk. Autójának orrával szülőfaluja felé mutatva az egyes kilométerkőnél ért véget földi útja. S hogy mit üzent ezzel mindannyiunknak, kik itt maradtunk?

„... az 1 (...) mindig 1 marad / és nem szoroz az 1 és nem is oszt.

Vegyetek erőt magatokon / és legelőször is / a legegyszerűbb dologhoz lássatok / adódjatok össze, hogy roppant módon felnövekvén, / az Istent is, aki végtelenség / valahogyan megközelítsétek.”
Paluch Norbert

Gondolatok...

„Az egyetlen ember, aki rendesen viselkedett velem, az Andor az "ARANYSZABÓ" volt, mert ő minden alkalommal, amikor nála jártam, megmérte, hogy milyen hosszú a karom és a lábam, és milyen széles a derekam. Mindenki más csak egyszer mért meg, és attól kezdve elvárták, hogy a régi mértékek passzoljanak rá. -szívbeli szerelemmel köszönöm ezt.” Szabó Mónika

„A tegnapi nap rimócra érve olyan volt mint a "Fekete város" ! A temetés mindig szomorú, de ez különösen az volt. Nem láttam még ennyi szomorú, és tanácstalan embert együtt! Remélem Andor a menyből tudja segíteni továbbra is a rimóci emberek életét!!!” Szép János

„Igen, tegnap én is végignéztam a Róla szóló részt. Olyan Andoros... iszonyatos úr maradt utánna a családban, rokonságban, Rimócon, a megyében de igen Andor nekünk is nagyon hiányzol barátoknak... Pénteken azzal váltunk el, hogy agyaljunk tovább, finomítsuk a közös dolgainkat, hát kérlek majd, ha kitaláltad mit kell tenni üzend meg nekem, hidd el figyelni fogok rá, hogy megértsem.” Papp Ocsovai Andrea

„Vannak pótolhatatlan emberek. Ő az volt. Az az emberi nagyság, amivel ő rendelkezett, nagyon kevés ember sajátja.” dr. Verbói Klára

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Önkormányzati elismerés a Belügyminisztériumba

2016. december 1-jén a közfoglalkoztatási programok megvalósításában nyújtott kiemelkedő szinten teljesítő önkormányzatokat és szervezeteket jutalmazott a belügyminisztérium. Nógrád megyéből három település – Rimóc, Buják és Somoskőújfalu – részesült az elismerésben. A köszöntő szavakat Pogácsás Tibor önkormányzati államtitkár mondta, majd a Katasztrófavédelem Központi Zenekara karácsonyi összeállítását követően, mintegy 50 önkormányzat és két szeretetszolgálat vehette át államtitkár úrtól az okleveleket. A díjátadást követő állófogadáson dr. Hoffmann Imre közfoglalkoztatási és vízügyi helyettes államtitkár köszönte meg a települések vezetőinek és a közfoglalkoztatásban részt vevőknek a magas színvonalú munkát. Az elismerés részeként valamennyi önkormányzat – a közfoglalkoztatásra fordítandó – öt millió forint pénzjutalomban is részesült. Bízunk benne, hogy a Beszkid Andor polgármester úr által elképzelt, a közfoglalkoztatási programok keretében megvalósult, a település érdekében végzett munkálatok az elkövetkezendő években is öregbitik majd településünk hírnevét. Az elismerést Beszkid János alpolgármester úr vette át.

Dr. László Tünde

Ülésteremből

Az elmúlt hetekben a képviselő-testület két rendkívüli ülést tartott. Az elsőre 2016. november 22-én került sort, melynek keretében döntést született arról, hogy Beszkid Andor polgármester urat az önkormányzat saját halottjának tekinti. Ezt követően két pályázat benyújtásához szükséges jóváhagyó döntést hozott a képviselő-testület. Az egyik a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeli Intézet és Múzeum által kiírt, az I. világháborús hadisírok felújítását célozza; a másik a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány által kiírt, az 1956-os forradalmat és szabadságharcot, valamint a kapcsolódó történelmi eseményeket felidéző, a hősöknek és az áldozatoknak emléket állító „Büszkeség-pontok” létrehozásához kapcsolódik. Mindkét pályázat 100 %-ban támogatott.

A második képviselő-testületi ülés 2016. december 1-jén volt. Az ülés megelőzően a képviselők megbeszélésre hívták a civil szervezetek vezetői, képviselőit, hogy a települést ért mérhetetlen veszteséget követően a folytatásról beszéljenek. Kérték a szervezetek vezetőit, hogy amelyekben polgármester úr tisztséget viselt, mielőbb pótolják. További támogatásukról biztosították a szervezeteket és arra kérték rajtuk keresztül az egész közösséget, hogy „zárjanak össze”, legyen konszenzus minden értelemben, ha lehet, mindenki még több energiával segítse a működést. A megbeszélést követően az első napirendi pont keretében a Rimóci Nyulacska Óvoda 2016/2017. nevelési év munkatervének elfogadására került sor. Ezt követően a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer

Jubiláló véradók köszöntése

Először 1954. november 27-én adományoztak kitüntetések a sokszoros véradóknak. Ebből az alkalomból a Magyar Vöröskereszt 1987-ben javasolta, hogy 1988-tól kezdődően november 27-én legyen a VÉRADÓK NAPJA. Idén november 25-én, pénteken került megrendezésre Szécsényben a Rákóczi Étteremben a jubiláló véradók köszöntése. Az ünnepség főszervezője évek óta dr. Horváthné Németh Éva megyei véradó koordinátor, aki már hetekkel ezelőtt készül a rendezvényre, támogatókat, szponzorokat keres, beszerzi az ajándékokat, műsort szervez, mozgósítja a települések véradó szervezőit, gondoskodik a véradók meghívásáról és még sorolhatnánk teendőit. Teszi mindezt azért, hogy a térségi véradókat köszöntsék. Rimóc Község Önkormányzata 17.000 Ft támogatással járult hozzá a rendezvényhez. Rimócról 18 fő véradó jubilált. Köszönjük nekik vérüket, önzetlen segítségüket, hiszen soha nem tudhatjuk, hogy nekünk mikor lesz szükségünk mások vérére! Kívánunk minden véradónak erőt, egészséget és azt, hogy még sokáig tudjanak másoknak segíteni! Az ünnepség keretén belül hagyományos tombolahúzásra is sor került, ahol a legértékesebb nyeremény egy mikrohullámú sütő volt. Az elmúlt években már többször került a fődíj Rimócra, így már nem is meglepő, hogy így volt ez az idén is. A fődíj nyertese Barna Lászlóné lett. Gratulálunk neki is!

Jubiláló véradók

10-szeres véradók:

Golopi Károly (Hunyadi út 13.)
Hanula János (Jókai út 7.)
Kabda Istvánné (Szécsényi út 51.)
Virág Vince Károlyné (Jókai út 3.)
Rác, Béla (Akácus út 32.)

20-szoros véradó:

Bada Zoltán (Magashegyi út 62.)

25-szörös véradók:

Bangó Ádámné (Magashegyi u. 39.)
Csemer Zoltánné (Hunyadi út 48.)
Perczéné Mócsány Gyöngyi (Varsányi út 56.)
Vizoviczki Lajos (Magashegyi út 32.)
Ocsovai Sándor (Temető út 5.)

30-szoros véradók:

Bablana Csaba (Nefelejcs u. 7.)
Bartos István (István k. út 74.)
Horváth Tibor (Temető út 23.)
Rác, Iván (Akácus út 36.)
Percze Béla Tibor (Varsányi út 56.)
50-szeres véradók:
Bangó Elemér (Magashegyi u. 37.)
Barna Lászlóné (Hunyadi út)

In memoriam „Rimóci Polgármester”

Benkó Péter, kántor és karnagy urunk 1999-ben került Alsónémedire. Legtöbben ekkor hallottunk először arról a kis palóc faluról, ahol felnőtt, ahonnan érkezett. Rimóc, azóta „fogalom” és szimbólum Alsónémedin. Hogy minek a szimbóluma? A közösség, az elfogadó-befogadó szeretete.

Először ezt Benkó Peti hozta be közénk, képviselte ezt az emberséget. Ahogy a meglévő, kisebb énekkari csoportokat összefogta, ahogy odafordult hozzájuk, hívott még embereket, összefogta a férfi és női kart és közösséget formált belőlük: élő, működő, befogadó közösséget. Aztán a némedi közösség találkozott a Pétert is motiváló forrással, a rimóci közösséggel és a vezérével, Beszkid Andorral. Vezért írtam és nem vezetőt. A „vezér” egy csoportnak vagy törzsnek a feje, vezetője; főnök. Míg a „vezető” egy csoportot irányító személy, aki összehangolja, megszervezi a csoport közös célját megvalósító tevékenységeket; igazgató. Érezzük a különbséget? A vezető tevékenységeket hangol össze a cél megvalósítása érdekében, a vezér a közösségnek a feje. A feje, vagyis szem, amely előre néz, látja az irányt, akár távlatokban is. Fül, amely meghallja az idők szavát. És minden jelzést összefog, és minden életfunkciót irányít, összeszervez, hisz ő maga az „agy” is.

A némedi közösség először 2005-ben járt Rimócon. Az énekkar vendégszerepelt Vácon és ezt követően ellátogattunk a kis cserhádi faluba. A rimóciak nagy szeretettel készültek a közülük kiszakadt, kántori karriert máshol befutó földjükközösségének fogadására, hiszen büszkék voltak Péter sikereire. És örültek a távoli kicsiny falu szülöttjeinek, hiszen vendégszerető embereknek ismertük meg őket, akik tisztelnék másokat, tisztelik a Közösséget, és így mások közösségét is. Ezen a vendégeskedésen megismerhették falunk lakói a Rimóci Polgármestert, Beszkid Andort is. Hiszen ő szervezte az ünnepeket. Mindenkihez volt egy jó szava. Mosolygós arcával, vidám anekdotáival azonnal belopta magát minden némedi szívbe. A látogatást viszonzandó 2007-ben, amikor ünnepeltük az alsónémedi római katolikus énekkar 80 éves fennállását meghívtuk rimóci testvéreinket is az ünnepségre. A templom melletti étterem udvarán felállított sátorban rendeztük meg a vendégfogadást. Andor egy nagy üveg bort hozott ajándékba, születésnapjára. És egy rimóci szilvafajta karmesteri pálcát Péternek. Vidám, felejthetetlen együttlét volt.

Még egyszer volt alkalmunk Rimócon vendégeskedni, a rimóci templom szentelésének 100. évfordulóján. Felemelő ünnep volt az is. Olyan közösségi találkozás, amely örökké nyomot hagy a legendáriumban. Miért is példakép Andor? Leginkább a közösségszervezés, amiben példát mutatott mindenkinek. Minden típusú közösséget felkarolt, gondozott támogatott, legyen az sport céljából létrejött, hagyományörző, vallási, vagy bármilyen fontos érték köré szerveződött embercsapat. Fáradságot nem ismerve volt jelen rendezvényeiken, támogatta működésüket, akár anyagi erőforrás szerzésével, akár csak jelenlétével. Ez a közösségszervező erő mutatkozott meg abban is, ahogy, amilyen figyelemmel fordult a falujából származó kántor új közösségéhez.

Az alsónémedi közösség több tagjával beszélgettünk Andorról a napokban. A legtöbbünk egy vagy két alkalommal látta, élvezte vendégszeretét, emberszeretét, vagy fogadta itt Némedin őt vendégül, mégis mindenkire nagy hatással volt. A teljesség igénye nélkül néhány benyomás róla: „mindig mindenkihez volt egy jó szava” - „az a szép haj, ha lenne bátorságom hozzá, én is így hordanám” (egy férfi) - „a meleg, barna tekintete, amilyen nyíltan belenézett az ember szemébe” - „egy nagy, kedves mosoly” ...

„a történetei... és ahogy előadta őket...”. Én a magam nevében nem is kezdem meg a sort. Hogy mit jelentett ő, hogy minek a példája, példaképe volt az életben. A közösségért élés, az odaadás, az emberszeretet.... Hosszú a sor.

A család küldött üdvözlőt az alsónémedi közösségnek, hogy ezekben a nehéz napokban érezhették az imánkat, odagondolásunkat, támogató együttérzésünket. És azt kérték/kívánták, ne szakadjon meg a kapcsolat a két falu között közösségi szinten. Én mindezt, Andor közösségért, közösségekért való elköteleződését és a család ezen üzenetét Andor felénk tett szellemi hagyatékának fogom fel. Tartsunk össze, maradjunk meg egymásnak még akkor is, ha ő nem maradhatott meg nekünk itt a földi létünkben.

az alsónémedi közösség nevében Tóth Évi

A Rimóci Újság szerkesztősege nevében Kaluzsa Mónika búcsúzik

Emlékszel? Ott álltunk, hosszú sorba Szécsényben egy bolt pénztáránál. Kellemtlen volt, de fizetésnél nem fogadta el a kártyámat a gép, alig volt nálam egy kis készpénz. Kínos volt, a sor állt, rám várt, a pénztáros is... Akkor láttalak meg a sor közepén. Gyorsan odaszóltam, amúgy rimócián: Andor, nincs nálad egy kis pénz? Mennyi kell? -kérdezted. Kétezer. Mire odaértél vele hozzám, jót derültünk, hogy tőled úgyis mindenki csak pénzt kér. A sor velünk nevetett, hiszen mindenki tudta, hogy ki vagy. Oldott hangulat lett, az emberek elfelejtették, hogy bosszúsak voltak, mert azt gondolták, soká kell várakozniuk... Poénkodtunk, hogy milyen jó kis kampányfilm készülhetne az esetből, hogy a polgármester kisérti a szegény rimóciit szorult helyzetéből. Ha film nem is készül, de az Újságba jól mutat majd a fénykép. Persze a Rimóci Újságba. Polgármester úr! Én most már életem végéig tartozni fogok neked. És nem csak kétezer forinttal.... Tartozni, mint mindenki, aki ismer... Tartozunk neked: emberséggel, felelősséggel, tenni akarással, jószággal. Hosszú a lista. Itt, a Rimóci Újság szerkesztőségében is tartozunk neked. Most azt kellene írnom, hogy hiányozni fogsz közülünk. De inkább azt írom, most már mindig, minden ülésen itt leszel. Nem fogsz elkélni. Azt kellene írnom, hogy ürt hagysz első oldalon, mert az Ülésterem rovat alatt már soha nem lesz ott az aláírás, hogy Beszkid Andor. De inkább azt írom, milyen szerencsések voltunk, hogy veled dolgozhattunk itt is.... Azt kellene írnom, hogy nagy és jó ember voltál, de inkább azt írom, mi vagyunk kicsik. Sajnálkoznom kellene, hogy mennyire fog hiányozni a derű, bölcsességed, de azt mondom inkább, mennyi sokat hagysz nálunk ebből. Tartozunk neked. Sokkal, és ha ezt elfelejtjük, majd a homlokodra csapsz, kisimítod a homlokodból a hajadat, és oldalba lököd Barna bacsit, aki biztos ott áll most is melletted, mondván, hogy ezek a rimóciak már megint mi a fenét csinálnak! Látod, ennél a résznel, elfogynak a szavak. Mert már nincsenek. Nem is szavak kellene, hanem tettek. Nem elég a jóra várnunk, a jót akarnunk kell. Jó párszor idézted a kedvenc versedet Váci Mihálytól. Nincs titok előtted most már: Ki nem állhattam ezt a verset. Csak miattad fogadtam el, mert én irodalmat láttam benne, de te eszerint éltél. Ez a tartozásunk: jót tenni. Itt az újság szerkesztőségében, meg mindenhol. Hiányozni fogsz, majd enyhíts ezen, mert mi emberek, már csak ilyen esendők vagyunk. De úgy kell élnünk, hogy találkozzunk. Ha nem nagy kérdés, ebben is elkélne majd némi támogatás adófontról. Látod, már megint tőled kérünk.... Mert a polgármester úr mindig kisérti a szegény bajba jutott embert. Kedves Andor! Igyekezzni fogunk, hogy megadjuk a tartozást. Ha valamit rosszul csinálunk, üzenj bátran, mert most egy jó darabig biztos szerencsétlenülkedni fogunk.

Mivel még sokan szeretnének újságunk hasábjain keresztül is elbúcsúzni volt polgármesterünkötől, a búcsúzó gondolatokat a következő lapszámunkban közöljük.

Egy igaz ember emlékére...

Nagyon nehéz elfogadni a felfoghatatlant, hogy egy végtelenül jó és értékes ember akihez több mint huszonöt évig tartó baráti és munkakapcsolat fűzött nincs többé. Soha nem voltunk ugyan közvetlen munkatársak, de a sors úgy hozta, hogy az elmúlt negyedszázad alatt nagyon sok közös munkánk volt, melyek során megtapasztalhattam, hogy milyen ember is volt Andor.

A teljesség igénye nélkül csak a legfontosabb érdemeit az utókor számára maradandó értékeket próbálom most felidézni, melyek méltó bizonyítékai annak, hogy Andor milyen szerteágazó és fáradhatatlan munkát végzett.

Tette ezt egyrészt a település polgármesteréeként, Rimóc község fejlesztése, az ott lakó emberek életminőségének javítása, másrészt különböző, önként vállalt tisztségekben, egy tágabb környezet a szécsényi kistérség/járás, illetve Nógrád megye fejlődése érdekében.

Tapasztalhattam, hogy már a polgármesteri tisztségének kezdeti szakaszában milyen fáradhatatlan munkát végzett a falu infrastrukturális fejlesztését szolgáló beruházások (telefon, földgázhálózat, szennyvízcsatorna kiépítése) megvalósítása érdekében. Hollókő jegyzőjeként dolgoztam abban az időszakban, amikor megépült a Hollókőt és Rimócot összekötő kerékpárút, és jól emlékszem rá, hogy Andor milyen lelkesen tevékenykedett mind kivitelezés előkészítése, mind pedig a megvalósítása során. Amikor a 2010-es években Szécsény alpolgármesteri tisztségét láttam el, akkor is mint már tapasztalt településvezető - sokat segített nekem, ellátott hasznos tanácsokkal.

Emlékszem, hogy az Ipoly-menti Palócok Térségfejlesztő Egyesület elnökségi, illetve a Palóc Út Klaszter Egyesület felügyelő bizottságának tagjaként, ezen szervezetek ülésein - a közös célkitűzések megvalósítása érdekében mindig volt építő jellegű javaslata, kritikai észrevétele, de emellett érzékelhető volt Rimóc község, illetve a helyi civil szervezetek, és vállalkozások érdekében kifejtett érdekérvényesítő tevékenysége is. Én egy-egy ilyen alkalom adtán is, mindig nagyon büszke voltam arra, hogy ő a szülőfalum polgármestere.

Andor lehető legteljesebb mértékben igyekezett kihasználni a különböző településfejlesztésre, munkahelyteremtésre, egészségügyi fejlesztésre, helyi hagyományok megőrzésére, kulturális tevékenyre, a sportolási lehetőségekre irányuló - pályázati lehetőségeket, melynek eredményeit lépten-nyomon láthatjuk, bármerre járunk a településen. A közös munkánk során soha nem tapasztaltam azt, hogy különbséget tett volna abban a tekintetben, hogy az adott pályázat megvalósításáért az önkormányzat, valamely civil szervezet, az egyház vagy éppen az érintett önkormányzati társulás a felelős. Azt láttam, hogy minden esetben ugyanolyan lelkesedéssel vett részt a pályázatok előkészítésében és lebonyolításában, és azt tartotta szem előtt, hogy annak eredménye a falu, illetve a lakóinak érdekeit szolgálja.

A Magyar Polgármesterek Szövetsége által neki ítélte kimagasló kitüntetés, az Arany Pecsetgyűrű Díj átvételéről készült kisfilmlet megnézve amikor megköszönte a feleségének és gyermekeinek azt, hogy elfogadták, egy nagyobb közösség sokszor megelőzte a családát eszembe jutott, hogy a közös munkánk is többször - az egyéb polgármesteri teendői miatt a késő esti órákra tevődött. Tudom, hogy ez más esetekben is nagyon gyakran előfordult, Andor ugyanis olyan polgármester volt, aki szabadidejét is feláldozva, éjt nappallá téve dolgozott.

Utolsó találkozásunk alig több mint egy héttel a szörnyű tragédia előtt történt, előtte felhívtam, hogy szüksége lenne egy dokumentumra, beugrik „egy percre” hozzánk érte. Ez az utolsó találkozás azonban jóval hosszabb ideig tartott, ugyanis miután megmutatta a telefonjában Márk fia esküvője alkalmából a családjáról készült fotókat, részletesen számolt be erről a szép családi eseményről. Amikor a fotók láttán mondtam neki, hogy büszke lehet a családjára, és humorosan megjegyeztem, hogy igen „az esküvői projekt” is nagyon jól sikerült, mint mindegyik, amelyekben eddig közreműködtél, akkor a tőle megszokott huncut mosoly jelent meg az arcán, és láttam, hogy nagyon boldog volt.

Amikor elköszönt, abban maradtunk, hogy egy fontos dologról hamarosan egyeztetünk. Sajnos erre a találkozásra már nem kerülhet sor, azt viszont, amit akkor megígért nekem, teljesíteni fogom. Kedves Andor, nyugodj békében! Emléked örökké megőrzöm!

Kolosiné dr. Perce Zsuzsanna

Gondolatok...

„Szomorú vagyok nagyon, mert Rimóc polgármestere es sportelnöke, Beszkid Andor a hétvégén autóbalesetben elhunyt. Örülök, hogy ismerhettem őt. Nagyon jószívű, segítőkész, korrekt ember volt, aki 26 éve vezette a falut. Fogadja együttérzésem a családja és a falu lakói. A Jó Isten úgy gondolta, hogy nincs több dolga a Földön, becsülettel elvégzett itt mindent és fent van Rà már szükseg.” Carvalho Adilson

„Őszinte részvétem az egész családnak. A mi kis falunkat pótolhatatlan veszteségérte. Felfoghatatlan ez a szörnyű etragédia! Ő volt a nagy betűs Polgármesterünk. Sokan fordultunk hozzá ha segítségre volt szükségünk és ő amikor csak tudott segített. Hiányozni fog nekünk az a jó kedv amit láttunk az arcán amikor az emberek szorakozására törekedett pl a sok bál, szüreti mulatságok, falunapok, szépkorúak farsangja stb. Nyugodj békében Andor!!” Pásztor Lászlóné, Csilla

„Az egyik legjobb polgármester, nagyon jó ember, jó családapa, kitűnő férj. Segítőkes ember, tele feladattal, elképzeléssel, fáradtan, de még is tele akarattal, tervekkel. Miért? Istenem miéért, MIÉRT A JÓK MENNEK EL !!!” Borovszki Erika

„Tegnap kisértük utolsó útjára Beszkid Andor polgármester társamat, aki néhány napja autóbalesetben veszítette életét. Különösen közel állt a szívemhez, hiszen Ő is 1990 óta volt a Nógrád megyei Rimóc község első embere. Sajnos a több ezer ember előtt tartott méltó és szívszorító búcsú sem tudta oldani a mindannyiunkban meglévő fájdalmat és a szomorúságot. Kedves Andor Isten véled, nyugodjál békében!” Gémesi György

„Kedves Barátom!

Költök szavaival gondoltam tőled elköszönni, amiben egyben benne van a felejthetetlen gyermekkor, a fiatal bohém évek, a dolgozó hétköznapok. Most mégis a magam egyszerűségével búcsúzom. Sokszor felhívtál, véleményemet kérve, sokszor figyelmeztetted, jó néhányszor az ördög ügyvédjének nevezted, soha meg nem sértetted. Magam néha lehet, hogy keményebben szóltam, de te ezért soha nem haragudtál. Mindent köszönök! Könnyes szemmel írom ezeket a szavakat, már nem lehetünk együtt a 40 éves osztálytalálkozóon, ami most volna esedékes, talán el is marad. Anyyra jó volt együtt! Már nem bírom sirás nélkül, el kell búcsúznunk, Isten veled!” Kiss János

A rimóci Beszkid Andorról

Amikor az Újságtól kapott e-mailt megnyitottam, és Andor gyászszalagos képe nézett rám, fájdalommal teli megdöbbenést éreztem. Nem természetes, hogy 54 évesen megy el egy életerős ember. Ha pedig ismerjük is, még értelmetlenebbnek érezzük a történetet. Jánost, a testvért azonnal felhívtam, de csak töredékes mondatokat tudtunk egymásnak mondani.

Csütörtökön, a temetés napján korán indultam a lakhelyemhez közeli pesti buszpályaudvarra. Két kedves rétsági asszonnyal együtt vártuk a buszt, és beszélgettünk. Természetesen Andorról. Egyikük elmondta, hogy neki is volt egy tragikus balesete, amelyben elvesztette a fiát és a férjét. Ő túlélte ugyan, de érezhetően az egész további élete a gyász jegyében telik. A másik kedves hölgy a lányáékat látogatta meg a fővárosban. Egy újságot nyomott a kezembe, amelyben az első oldalon hírként állt: A rimóci polgármestert ma temetik.

Begördült a busz, és felszálltunk. Egy bájos, tiszta tekintetű fiatal lány, mint később kiderült, a rimóci Szabó Zsófi udvariasan megkérdezte, leülhet-e mellém. És attól fogva megismerkedtünk és beszélgettünk. Leginkább Andorról. Kiderült, hogy Zsófi édesapja, Vilmos jó barátja volt Andornak. Hallottam a gyerekekről is. A baleset körülményeiről Zsófitól tudtam meg hitelesen, mi is történt. Sajnos a szabad sajtó helyenként kiszínezve, másutt önérdékből megmásítva beszél a valóságtól eltérve életről-halálról.

Balassagyarmaton csatlakozott hozzánk a csacsogó, csupa élet Bogi. Hamarosan érettségizik, és elmondott néhány eseményt osztályáról. Ő is a Balassiba jár, akár egykor a most már szakdolgozatára készülő műegyetemista nővére. Szécsényből Zsuzsi, Zsófiék édesanyja autóval vitt minket Rimócra. Megmutatta a baleset színhelyét, amelyet mécsesek jeleznek az út szélén. Egy takaros házba invitáltak be. Asztalhoz ültettek, és megkóstolhattam Zsuzsi finom főztjét. A legtermészetesebbnek érezték, hogy vendégül látnak. Hamarosan megérkezett a családfő is. Aztán én kértem, hadd menjek ki a temetőbe. Nincs helyismeretem, így jólesett, hogy Zsuzsi elkísért. Sőt, megmutatta Idősebb Beszkid János sírját. A nagyon szép sírkő tetején egy messziről látható kereszt hirdeti a hitet, amely átítatja ennek a nógrádi falunak az életét. Nézve a feliratokat, eszembe jutott az a csodálatos rimóci népviseletbe öltözött fiatal pár (40 éves volt akkor Beszkid Anyuka), akik a budapesti Posztógyár utcai kollégiumban idősebbik fiuk, János 24 éves osztályfőnökével, velem jöttek megismerkedni. Hiszem, hogy ha jobb pedagógus lettem, akkor ez nekik is köszönhető. Az a tisztelet, figyelem, amit tőlük kaptam, ráébresztett a felelősségre, hogy ezekkel a vidéki kisfiúkkal a hétköznapi életben egy kicsit a szülőket is pótolva kell bánni, vigyázni rájuk. Andor követte testvérét a csepeli Kossuthba. Nem volt könnyű ide bekerülni. A válogatás országos volt a fenti szakokra. A Beszkid fiúknak híre volt az iskolában. Okosak voltak, és a közösségteremtésben is élen jártak. János repülőgép-szerelőként, Andor repülőgép-műszerészként végezte el a középiskolát. Amikor évek múlva János eldicsekedett vele, hogy az öccse polgármester lett, mi is büszkék voltunk rá. 16 éve elhunyt férjemmel, Lombos Vilmossal együtt szerettük a repülést, a repülőöket. Ő szakmabeli dolgokra, én magyar orosz szakosként közismereti tantárgyakra oktattam őket. Máig büszke vagyok arra, hogy ismerhetem ezeket az embereket. Tegnap ismét beszéltem Jánossal, akitől megtudtam, hogy egykori kossuthosok is eljőttek Andor temetésére. Elmondható, hogy életének minden fontosabb állomásáról érkeztek tanúk.

A temetés nagyon megrázott. Soha nem hallottam még papot sírva temetni a halottat. Csakhogy itt a barát temette a barátot. Püspök Atyáról hazafele menet a buszmegállóban is szép szavakkal beszéltek az asszonyok. Egyikük elmesélte, hogy ő most a fiáéknál lakik Szécsényben, mert tavaly télen nagyon megbetegedett, megműtötték, legyengült, és most a rimóci házat gyakran látogatja. Beszél róla Andorral is, aki elmagyarázta neki, hogy csak pályázat útján lehetne az Önkormányzatnak megvenni. Mindenki úgy mesélt a település polgármesteréről, hogy érezhető volt a megbecsülésük és a szeretetük. Most aggódva várják, ki tud Andor helyébe lépni. A gyászba öltözött emberek egymás után bizonygatták, ki milyen személyes emléket őriz Andorról. Egy szécsényi hölgy, aki a temető mellett lakik, elmondta, hogy együtt dolgozott Andorral, és megegyeztünk abban, hogy milyen huncutul tudott nézni. Igen, Andor tele volt élettel, tettvágygal. Jól tudott bánni az emberekkel. Egy életmű lezárult, nem is akármilyen. Mementóként csak végig kell menni a községen, el kell olvasni a Rimóci Újság cikkeit és persze beszélgetni az emberekkel.

Szép temetés volt. Soha nem láttam végső búcsún ennyi gyászba öltözött embert együtt. És nemcsak a testünk, hanem a lelkünk is gyászba borult. Nagyon fáj, amikor megöleltem az Édesanyát, akinek hangos fájdalmaról az emberek beszéltek, de átérezni csak a gyermeküket elvesztett anyák képesek. Fáj, amikor ránéztem Lénára, Andor társára, hallottam a mérhetetlen kín hangjait, amit csak az özvegyek értenek. Gyönyörű Gyerekeikben él tovább Édesapjuk mostantól. Mint megtudtam, itt nem szokás a temetésen fényképezni. Lopva csináltam a telefonommal néhány képet. A két szép rimóci lányról, akik könnyes arccal a koporsó előtt mentek. A tömegről, amely elárasztotta a temetőt. A ravatalozó komor keresztjéről, fölötte egy kondenzcsík szelte ketté az eget.

Sajnálom, hogy nem maradtam tovább, de a temetés végét jelző harangszó után el kellett indulnom haza Angyalföldre. A szécsényi buszon még felhívtam Zsófi, hogy hol vagyok, segíthetnek-e. Addigra már be is sötétedett.

Andor nem hiába halt meg, mint ahogy nem hiába élt. „Emberségről példát, vitézségről formát” adott mindannyiunknak, ahogy egy más korban Balassi Bálint a végvári harcosokról írta. Nekem úgy tűnt, hogy Rimóc ma nem végvár, hanem kapocs a „jó palócok”, a „tót atyafiak” és a sok lengyel „brátánki” között.

Kívánom, hogy legyen lelki béke a szűkebb és a tágabb Család számára. Andor nyugodjon békében! Ő most is bölcs: már tudja, amit sokan hittel remélnek. November 30-án érte is szólt a harang Lengyelország egy szép településén.

„Vegyetek erőt magatokon / És legelőször is / A legegyszerűbb dologhoz lássatok - Adódjatok össze, Hogy roppant módon felnövekedvén, / Az Istent is, aki végtelenség, / Valahogyan megközelítsétek.”

(József Attila: A számokról)

Lombosné André Adrienne, a Beszkid Család barátja

Gondolatok...

„Beszkid Andor egy nagyon jó képességű, okos, nyílt, kritikai gondolkodással megáldott, tisztelettudó és hálás tanítvány volt. Megbízható és hű barát vált belőle, közössége pedig egy nagyon sok hasznos hajtó odaadó vezetőt nyert személyében. Én elsősorban erre fogok emlékezni, amikor rá gondolok! Nyugosztalja őt békében a Kegyelmes Isten!”
Zsedely Lajos matematika tanár

„Őszinte részvétem a családnak! Nemcsak a község hanem a kistérség is sokat veszített Andor tragikus halálával.” Varga Béla

„Részvétem a családnak! Gyászol a megye, Palóccsország egyik legjobb polgármesterét veszítette el. Emlékét megőrizzük!”

Keviczki Lászlóné

„Őszinte részvétem a családnak! Megdöbbenem hallottam a hírt a haláláról! Rettenetes a fájdalom, amit érzek! Nagyon kedves embernek ismertem meg! Lelke szívünkben örökké élni fog! Az égiek legyenek vele, adjanak Neki örök életet ott fent! Minden pillanatban érezze, hogy vele vagyunk!!!!”
Farkas Edit

Beszkid Andor emlékére!

Oly sokan élünk a földön, hogy minden pillanatban születik és meghal valaki. Ez a körforgás folyamatos változás is, mert minden elmenő lélekkel változik a világ, minden ember hat a környezetére. A nagyok egész birodalmakat alakítanak át, mások csak a családra, rokonságra, szűkebb ismerősi körre vannak hatással. Mi, Beszkid Andor halálával Nógrád megye, vagy mondhatom, hogy a Palócföld egy kivételes személyiségét veszítettük el.

Mint herencsényi polgár, a Palócok Vigyázó Keresztjének egyik meg-álmodója, egy hívő, hagyományihoz mélyen ragaszkodó embert, egy kivételes közösségszervező erővel bíró vezetőt ismertem meg Andorban. Minden évben a könnyekig meghatódtam, amikor megláttam a faluba érkező rimóci gyalogbúcsúsokat, gyakran Andort is közöttük. Ugyancsak büszkeséggel tölt el, ha országos egyházi ünnepeken, hagyományörző összejöveteleken feltűnik arimóciak jellegzetes népviselete. Ez a kis nógrádi falu a magyar nemzet egyik legerősebb örökségörzője. Ez egy hosszú folyamat eredménye, s ebben az építkezésben a polgármesternek meghatározó szerepe volt.

Mint a Cserhát Natúrpark elnöke Andorban alapítványunk oszlopát ismertem meg. Azon támogatóink közé tartozott, akikre mindig számíthatunk. Ha vendégünk érkezett valahonnan, és meg akartuk neki mutatni Natúrparkunk egy szép szeletét, sokszor Rimócra vittük őket, oda szerveztünk találkozókat, konferenciákat, mert tudtuk, hogy kiváló házigazdák lesznek, nem fognak csalódottan távozni látogatóink.

Mint szülőföldjéhez ragaszkodó ember Andorban egy példaképet veszítettem el, bár fiatalabb volt tőlem, feltekintettem rá. Miért? Amerika történelmének meghatározó figurája volt J. P. Morgan, a bankár, a befektető. Gyakran emlegette, hogy a sikerét jó emberismeretének köszönhetette, a munkatársait, üzleti partnereit három tulajdonságuk alapján választotta ki. A tisztességet, az intelligenciát és az energiát-akaraterőt- érdekérvényesítő képességet kereste bennük.

Andorban mindhárom tulajdonság bőséggel megvolt. Határozott értékrendje, erős hite, hagyománytisztelete, okossága-józsánysága és kitartása birtokában messze feleltünk állt, sőt mondhatom azoknak is, akik az elmúlt évtizedekben az országos politikában minket nógrádiakat, palócokat, - képviseltek, vagy rólunk véleményt mondtak. Nem tudom, kapott-e felkérést nagyobb feladatokra, de a Teremtő az igazabb utat adta neki. Nem üres ígéretésből állt az élete, hanem közösségszervezésből, napi küzdelmekből, józan, gyakorlatias feladatok sorából, amelyek megoldására őszintén törekedett. Bár próbálok mérleget vonni, a lelkem mélyén tudom, hogy ma még nem tudjuk felmérni, mit veszítettünk Beszkid Andor halálával!

Pekár István

Búcsú Andor barátunktól

A mély, életre szóló barátságok általában az iskolás kor kezdete és az egyetemi évek vége között jönnek létre. Így volt ez velünk is, akik együtt voltunk katonák és utána együtt tanultunk Rigában egyetemen. Akkor alakult ki személyiségünk, ami meghatározta az életünk alakulását. Együtt éltük át boldog és gondtalan diákéveinket; azt a közös múltat, ami egy életre összeköt bennünket. Ez az a fajta láthatatlan kötelék, ahol tudod, hogy mindig számíthatsz a másikra, ha tanácsra, segítségre van szükséged: ott van az a néhány közeli barátod, akikkel fordulhatsz.

Andor jelleme már korán megmutatkozott: nagy koponya, rendkívül céltudatos és kitartó ember, mindig megbízható jó barát, azzal a jellegzetes rimóci csavaros eszével és jó humorával. Ő az volt, akinek érdemes volt kikérni a véleményét és utána megfogadni a tanácsát. Külföldön, Rigában tanultunk és feltűnő volt, hogy mennyire szerette és mennyire hiányzott neki szülőfaluja, Rimóc. Mondtuk is neki, hogy szerintünk nem sok repülőmérnöki munkaterem majd neki Rimócon. Hát ő ezt a dilemmát is gyorsan megoldotta...

Az egyetem befejezése után mindenki elindult a maga útján, hogy építse a maga életét: családot alapítson és karriert építsen. Számunkra egyáltalán volt nem meglepetés, hogy Andor ilyen széles körben ismert és elismert, általánosan szeretett ember lett és ezt úgy érte el, hogy nem is hagyta el szeretett Rimócot.

Amikor 1992-ben fiú született a családjunkban, olyan szép, magyar nevet akartunk neki adni a feleséggel, amelyhezcsupa pozitív dolog kapcsolódik és olyan ember e név hordozója, akire felnézünk. Ezért aztán a fiunk neve Andor lett.

Az évek egyre gyorsabban szaladnak, a gyerekek felnőttek és mindenki egyre elfoglaltabb lett, de mindig erősen kötődünk egymáshoz és minden évben többször is összejöttünk a szűkebb és tágabb baráti körrel Rimócon a Varsányi utcai vendégszálláson vagy nálunk Pesten, hogy eltöltsünk néhány szép napot azokkal, akikkel fél szóból is megértjük egymást. Jó volt tudni, hogy ott van nekünk az a kis csapat, akikkel bármikor összejöhetünk. Ez volt a mi teljesen felhőtlen, gondtalan, közös pihenésünk, felnőtt életünk ünnepnapjai.

Ezt a szép, idilli állapotot zúzta szét a hír november 20-án reggel, hogy a mi Andorunk, példaképünk nincs többé. Ezt sajnos nem tudjuk meg nem történtté tenni, bárhogyan is szeretnénk. Ahogy a temetésen mondta a Püspök úr: biztosan most a mennyben nagyobb szükség volt egy olyan Igaz emberre mint Te, azért szólított el közülünk az Úr.

Most búcsúzni vagyunk kénytelenek Tőled, a nagybetűs EMBER-től. Nagyon hiányzol nekünk. Soha nem fogunk feledni. Isten veled, Andor!

Varsányi Gyula, egyetemi barátaid nevében

Gondolatok...

„Valóban felfoghatatlan! Az ember hirtelen rádöbben, hogy egy pillanaton múlik az élet! Mélyen megrendít a hír! Őszinte részvétem!”
Majsányi Lászlóné

„Mély fájdalommal búcsúzunk! Rimócért élt és halt!” Déksa Beáta

„Andor, azért szólítalak így, mert iskolatársam is voltál, barátom is. Sajnálatos módon tiszta szívből búcsút kell mondanom a földi

életednek. Remélem, a Jóisten oldalán leszel a mennyek országában, én bízom benne, mert te azokon segítettél, akiken kellett, és ezt a Jóisten nem felejtette el. Nyugodj békében Jézus nevében.”
Csemer Károly

„A Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzat nevében őszinte részvételünk az egész családnak. Nagy veszteség a roma önkormányzatnak is!”
Csemer Károlyné

